ДИРЕКТИВА (ЕС) 2024/927 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 13 март 2024 година

за изменение на директиви 2011/61/ЕС и 2009/65/ЕО по отношение на договореностите за делегиране, управлението на ликвидния риск, надзорната отчетност, предоставянето на депозитарни услуги и услуги по отговорно пазене и предоставянето на заеми от алтернативни инвестиционни фондове

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 53, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ([1]),

като имат предвид, че:

(1) В съответствие с Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и Съвета ([2]) Комисията направи преглед на прилагането и приложното поле на директивата и стигна до заключението, че целите за интегрирането на пазара на Съюза на алтернативни инвестиционни фондове (АИФ), осигуряването на висока защита на инвеститорите и защитата на финансовата стабилност са постигнати в по-голямата си част. При все това в прегледа си Комисията също така заключи, че е необходимо хармонизиране на правилата за лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове (ЛУАИФ), които управляват АИФ, предоставящи заеми, както и че е необходимо да се уточнят стандартите, които се прилагат по отношение на ЛУАИФ, които делегират функциите си на трети лица, за да се осигури равностойно третиране на субектите, които предоставят услуги по отговорно пазене („попечители“), да се подобри трансграничният достъп до депозитарни услуги, да се оптимизира събирането на данни за надзора и да се улесни използването на инструменти за управление на ликвидността в целия Съюз. Поради това, за да се подобри функционирането на Директива 2011/61/ЕС, са необходими изменения, с които да се отговори на тези нужди.

(2) Строг режим на делегиране, равното третиране на попечителите, съгласувана надзорна отчетност, по-конкретно чрез премахването на дублиранията и излишните изисквания, и хармонизиран подход при използването на инструменти за управление на ликвидността са също толкова необходими и за управлението на предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК). Поради това също така е целесъобразно да се измени Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([3]), в която се определят правилата относно лицензирането и функционирането на ПКИПЦК и техните управляващи дружества, в частта за делегирането, съхранението на активи, надзорната отчетност и управлението на ликвидния риск.

(3) Към края на 2022 г. пазарът на АИФ в Съюза достигна нетна стойност на активите в размер на 6,8 трилиона евро. Професионалните инвеститори представляват приблизително 86 % от нетната стойност на активите на АИФ, управлявани или предлагани от лицензирани ЛУАИФ и от ЛУАИФ под прага, т.е. ЛУАИФ, посочени в член 3, параграф 2 от Директива 2011/61/ЕС, в Съюза. Пазарът на АИФ в Съюза предоставя над 250 милиарда евро на предприятията в Съюза под формата на частни кредити, а инвеститорите от Съюза са отговорни за 30 % от световния капитал, отпуснат за целия сектор. Размерът на общия пазар на АИФ в Съюза продължава да се увеличава, нараствайки с над 15 % между 2020 г. и 2022 г., и към края на 2020 г. АИФ съставляваха една трета от фондовия сектор на Европейското икономическо пространство. Все още обаче има възможност за растеж на сектора посредством предоставяне на по-голям избор на институционалните инвеститори и повишаване на конкурентоспособността на съюза на капиталови пазари.

([1]) Позиция на Европейския парламент от 7 февруари 2024 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 26 февруари 2024 г.

([2]) Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2011 г. относно лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове и за изменение на директиви 2003/41/ЕО и 2009/65/ЕО и на регламенти (ЕО) № 1060/2009 и (ЕС) № 1095/2010 (ОВ L 174, 1.7.2011 г., стр. 1).

([3]) Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) (ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 32).

(4) За да се повиши ефективността на дейностите на ЛУАИФ, списъкът на допълнителните услуги, който се съдържа в член 6, параграф 4 от Директива 2011/61/ЕС, следва да бъде разширен, така че да включва задачите, извършвани от администратор в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/1011 на Европейския парламент и на Съвета ([4]) („администриране на бенчмаркове“), и дейностите по обслужване на кредити в съответствие с Директива (ЕС) 2021/2167 на Европейския парламент и на Съвета ([5]). От съображения за изчерпателност следва да се поясни, че когато изпълняват задачите, извършвани от такъв администратор, или когато извършват дейности по обслужване на кредити, спрямо ЛУАИФ следва да се прилагат съответно Регламент (ЕС) 2016/1011 и Директива (ЕС) 2021/2167.

(5) За да се повиши правната сигурност, следва да се поясни, че управлението на АИФ може да обхваща и дейностите по предоставяне на заеми от името на АИФ и по обслужване на дружества със специална цел — секюритизация.

(6) За да се повиши правната сигурност за ЛУАИФ и управляващите дружества на ПКИПЦК по отношение на услугите, които могат да предоставят на трети лица, следва да се поясни, че ЛУАИФ и управляващите дружества на ПКИПЦК имат право да изпълняват в полза на трети лица същите функции и дейности, които вече изпълняват във връзка с управляваните от тях АИФ и ПКИПЦК, при условие че всеки потенциален конфликт на интереси, породен от предоставянето на тази функция или дейност на трети лица, се управлява по подходящ начин. Тези функции и дейности включват например корпоративни услуги, като например човешки ресурси и информационни технологии (ИТ), както и ИТ услуги по управление на портфейл и управление на риска. Предоставянето на такава възможност ще подпомогне и международната конкурентоспособност на ЛУАИФ и управляващите дружества на ПКИПЦК в ЕС, тъй като ще позволи реализирането на икономии от мащаба и ще спомогне за диверсифицирането на източниците на приходи.

(7) За да се гарантира правна сигурност, следва да се поясни, че ЛУАИФ, предоставящи допълнителни услуги, включващи финансови инструменти, се подчиняват на правилата, определени в Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ([6]). По отношение на активи, които не са финансови инструменти, ЛУАИФ следва да бъдат задължени да спазват изискванията на Директива 2011/61/ЕС.

(8) За да се гарантира еднаквото прилагане на изискванията, предвидени в Директива 2011/61/ЕС, по отношение на необходимите човешки ресурси на ЛУАИФ, е необходимо да се поясни, че към момента на подаване на заявлението за разрешение ЛУАИФ следва да предостави на компетентните органи информация относно човешките и техническите ресурси, които използва за изпълнение на своите функции и, когато е приложимо, за упражняване на надзор върху своите подизпълнители. Поне две физически лица, които на пълно работно време са наети от ЛУАИФ или са изпълнителни членове или членове на управителния орган на ЛУАИФ и които са с местожителство, т.е. обичайно местопребиваване, в Съюза, следва да бъдат назначени, за да ръководят дейността на ЛУАИФ. Независимо от този законоустановен минимум може да са необходими повече ресурси в зависимост от размера и сложността на ЛУАИФ и на АИФ, управлявани от него.

(9) Някои държави членки имат изисквания в националното законодателство или секторните стандарти относно степента на независимост на един или повече членове на управителния орган на ЛУАИФ или на ръководния орган на управляващо дружество на ПКИПЦК или на инвестиционно дружество. Целесъобразно е ЛУАИФ, управляващи АИФ, които се предлагат на непрофесионални инвеститори, и управляващите дружества на ПКИПЦК и инвестиционните дружества да бъдат насърчени да назначат за член на своя управителен орган или ръководен орган поне един независим директор или директор без изпълнителни функции, когато това е възможно съгласно националното законодателство или съгласно секторните стандарти на държавата членка по произход на ЛУАИФ, управляващото дружество на ПКИПЦК или инвестиционното дружество, за да се защитят интересите на АИФ и ПКИПЦК и на инвеститорите в АИФ, които ЛУАИФ управлява, или в ПКИПЦК. При това назначение ЛУАИФ, управляващото дружество на ПКИПЦК или инвестиционното дружество е необходимо да гарантира, че директорът е независим по характер и в преценката си и разполага с достатъчно експертни познания и опит, за да може да прецени дали ЛУАИФ, управляващото дружество на ПКИПЦК или инвестиционното дружество управлява АИФ или ПКИПЦК в най-добрия интерес на инвеститорите.

([4]) Регламент (ЕС) 2016/1011 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 г. относно индекси, използвани като бенчмаркове за целите на финансови инструменти и финансови договори или за измерване на резултатите на инвестиционни фондове, и за изменение на директиви 2008/48/ЕО и 2014/17/ЕС и на Регламент (ЕС) № 596/2014 (ОВ L 171, 29.6.2016 г., стр. 1).

([5]) Директива (ЕС) 2021/2167 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2021 г. относно лицата, обслужващи кредити, и купувачите на кредити и за изменение на директиви 2008/48/ЕО и 2014/17/ЕС (ОВ L 438, 8.12.2021 г., стр. 1).

([6]) Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Директива 2002/92/ЕО и на Директива 2011/61/ЕС (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 349).

(10) Предлагането на АИФ невинаги се извършва пряко от ЛУАИФ, а от един или няколко дистрибутори, които действат от името на ЛУАИФ или от свое име. По-конкретно, би могло също така да има случаи, в които независим финансов съветник предлага АИФ без знанието на ЛУАИФ. Повечето дистрибутори на фондове подлежат на регулаторните изисквания съгласно Директива 2014/65/ЕС или Директива (ЕС) 2016/97 на Европейския парламент и на Съвета ([7]), които определят обхвата и степента на техните отговорности към собствените им клиенти. Поради това Директива 2011/61/ЕС следва да отчита разнообразието от договорености за дистрибуция и да прави разграничение между, от една страна, договореностите, при които дистрибуторът действа от името на ЛУАИФ, които следва да се считат за договорености за делегиране, и, от друга страна, договореностите, при които дистрибуторът действа от свое име, когато предлага АИФ на пазара съгласно Директива 2014/65/ЕС или чрез основаващи се на животозастраховане инвестиционни продукти в съответствие с Директива (ЕС) 2016/97, като в този случай разпоредбите на Директива 2011/61/ЕС относно делегирането не следва да се прилагат, независимо от наличието на споразумение за дистрибуция между ЛУАИФ и дистрибутора.

(11) Делегирането може да даде възможност за ефективно управление на инвестиционните портфейли и за насочване на необходимия експертен опит към конкретен географски пазар или клас активи. Важно е обаче надзорните органи да са актуализирали информацията относно основните елементи на договореностите за делегиране. За да се придобие надеждна представа за дейностите по делегиране в Съюза, ЛУАИФ следва редовно да предоставят на компетентните органи информация относно договореностите за делегиране, което включва делегирането на колективни или дискреционни функции по управление на портфейл или функции по управление на риска. Във връзка с това ЛУАИФ, по отношение на всеки управляван от тях АИФ, следва да представят информация относно подизпълнителите, списък и описание на делегираните дейности, размера и процента на активите на управляваните АИФ, които са предмет на договорености за делегиране по отношение на функцията по управление на портфейл, описание на начина, по който ЛУАИФ упражнява надзор, наблюдение и контрол върху подизпълнителя, информация относно договореностите за вторично делегиране и начална и крайна дата на срока на валидност на договореностите за делегиране и вторично делегиране. От съображения за яснота следва да се уточни, че целта на събраните данни относно размера и процента на активите на управляваните АИФ, които са предмет на договорености за делегиране по отношение на функцията по управление на портфейл, е да се придобие по-добра представа за упражняването на делегирането и сами по себе си тези данни не представляват фактически индикатор за определяне на адекватността на управлението по същество или на договореностите за управление на риска, нито на ефективността на механизмите за надзор или контрол на равнището на управителя. Тази информация следва да се съобщава на компетентните органи като част от режима за надзорна отчетност, уреден с Директива 2011/61/ЕС.

(12) За да се гарантира еднаквото прилагане на Директива 2011/61/ЕС, следва да се поясни, че правилата за делегиране, установени в нея, се прилагат за всички функции, изброени в приложение I към същата директива, и за списъка на допълнителните услуги, който се съдържа в член 6, параграф 4 от същата директива.

(13) Инвестиционните фондове, които предоставят заеми, могат да бъдат източник на алтернативно финансиране за реалната икономика. Тези фондове могат да осигурят критично финансиране за малките и средните предприятия в Съюза, за които достъпът до традиционните източници на кредитиране е по-труден. Различаващите се национални регулаторни подходи обаче могат да породят регулаторен арбитраж и различни равнища на защита на инвеститорите, което възпрепятства създаването на ефективен вътрешен пазар за предоставянето на заеми от АИФ. Директива 2011/61/ЕС следва да признава правото на АИФ да предоставят заеми. Следва също така да бъдат установени общи правила за създаването на ефективен вътрешен пазар за предоставянето на заеми от АИФ, за да се осигури еднакво равнище на защита на инвеститорите в Съюза, да се даде възможност на АИФ да предоставят заеми във всички държави членки, и да се улесни достъпът до финансиране за дружествата от Съюза, което е ключова цел на съюза на капиталовите пазари, както е посочено в съобщението на Комисията от 24 септември 2020 г., озаглавено „Съюз на капиталовите пазари за хората и предприемачите – нов план за действие“. Като се има предвид обаче бързо развиващият се пазар на частни кредити, е необходимо да се обърне внимание на потенциалните микропруденциални и макропруденциални рискове, които предоставянето на заеми от АИФ би могло да породи и разпространи във финансовата система като цяло. Правилата, приложими за ЛУАИФ, управляващи фондове, които предоставят заеми, следва да бъдат хармонизирани, за да се подобри управлението на риска в рамките на финансовия пазар и да се повиши прозрачността за инвеститорите. От съображения за яснота предвидените в настоящата директива разпоредби, които са приложими за ЛУАИФ, управляващи АИФ, които предоставят заеми, не следва да възпрепятстват държавите членки да установяват национални продуктови рамки за дефиниране на някои категории АИФ с по-рестриктивни правила.

(14) Предоставянето на заеми невинаги се извършва пряко от АИФ. Може да има случаи, в които АИФ предоставя заем непряко чрез трето лице или дружество със специална инвестиционна цел, което предоставя заема за или от името на АИФ, или за или от името на ЛУАИФ по отношение на АИФ, преди да придобие експозиция по заема. С цел да се

([7]) Директива (ЕС) 2016/97 на Европейския парламент и на Съвета от 20 януари 2016 г. относно разпространението на застрахователни продукти (ОВ L 26, 2.2.2016 г., стр. 19).

избегне заобикаляне на Директива 2011/61/ЕС, когато този АИФ или ЛУАИФ участва в структурирането на заема или в определянето или предварителното договаряне на неговите характеристики, тези случаи следва да се считат за дейности по предоставяне на заеми и следва да бъдат предметна посочената директива.

(15) АИФ, които предоставят заеми на потребители, подлежат на изискванията на други инструменти на правото на Съюза, приложими към потребителските кредити, включително Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([8]) и Директива (ЕС) 2021/2167. Тези инструменти на правото на Съюза предвиждат основните механизми за защита на кредитополучателите на равнището на Съюза. Въпреки това и от императивни съображения от обществен интерес, държавите членки следва да могат да забранят предоставянето на заеми от АИФ на потребители на тяхна територия.

(16) За да се подпомогне професионалното управление на АИФ и да се намалят рисковете за финансовата стабилност, ЛУАИФ, управляващи АИФ, които извършват дейности по предоставяне на заеми, независимо дали тези АИФ отговарят на определението за АИФ, предоставящи заеми, следва да разполагат с ефективни политики, процедури и процеси за предоставяне на заеми. Освен това те следва също така да прилагат ефективни политики, процедури и процеси за оценка на кредитния риск и за администриране и наблюдение на своя кредитен портфейл, когато управляваните от тях АИФ извършват дейности по предоставяне на заеми, включително когато тези АИФ придобиват експозиция по заеми чрез трети лица. Тези политики, процедури и процеси следва да бъдат пропорционални на степента на предоставянето на заеми и следва да се преразглеждат редовно.

(17) За да се ограничи рискът от взаимосвързаност между АИФ, предоставящи заеми, и други участници на финансовите пазари, ЛУАИФ на тези АИФ следва да бъдат задължени, когато заемополучателят е финансова институция, да диверсифицират своя риск и да въведат специфични ограничения за експозицията си.

(18) За да се гарантира стабилността и целостта на финансовата система и за да се въведат пропорционални гаранции, АИФ, предоставящи заеми, следва да подлежат на ограничение за ливъридж, което варира в зависимост от това дали те са от отворен или затворен тип. Рискът за финансовата стабилност е по-голям за АИФ от отворен тип, които могат да бъдат обект на високи нива на обратно изкупуване. В съответствие с целта за запазване на финансовата стабилност ограничението за ливъридж не следва да зависи от това дали даден АИФ, предоставящ заеми, се предлага на професионални и непрофесионални инвеститори или само на професионални инвеститори. Методът на задълженията осигурява всеобхватна и стабилна рамка за изчисляване на ливъриджа в съответствие с международните стандарти, и по-специално за отчитане на синтетичния ливъридж, създаден от дериватите. Тези ограничения за ливъридж не следва да възпрепятстват компетентните органи на държавата членка по произход на ЛУАИФ да налагат по-строги ограничения за ливъридж, когато това се счита за необходимо, за да се гарантира стабилността и целостта на финансовата система.

(19) За да се ограничат конфликтите на интереси, ЛУАИФ и техният персонал не следва да получават заеми от каквито и да било управлявани от тях АИФ. По същия начин следва да бъде забранено на депозитаря на АИФ и подизпълнителя на депозитаря, на подизпълнителя на ЛУАИФ и неговия персонал и на субектите в рамките на същата група като ЛУАИФ да получават заеми от съответния АИФ.

(20) За да се предотврати моралният риск и да се запази общото кредитно качество на заемите, предоставяни от АИФ, по отношение на тези заеми следва да се прилагат изискванията за запазване на риска при прехвърлянето им на трети лица. Със същата цел на ЛУАИФ следва да им бъде забранено да управляват АИФ, който предоставя заеми с единствената цел да ги продаде на трети лица („стратегия за предоставяне на заеми с цел препродаване“), независимо дали този АИФ отговаря на определението за АИФ, предоставящ заеми. Заемите следва да се предоставят единствено с цел инвестиране на капитала, набран от АИФ в съответствие с неговата инвестиционна стратегия и регулаторните ограничения. ЛУАИФ обаче следва да може да прилага тази инвестиционна стратегия в най-добрия интерес на инвеститорите на АИФ. Това означава, че са необходими дерогации от правилата за запазване на риска и те следва да обхващат случаите, в които задържането на част от заема не е съвместимо с изпълнението на инвестиционната стратегия на АИФ или с регулаторните изисквания, включително изискванията по отношение на продуктите, наложени на АИФ и неговото ЛУАИФ. Тези случаи включват ситуации, при които задържането на част от заема би довело до превишаване на ограниченията на АИФ по отношение на инвестирането или диверсификацията или до нарушаване на регулаторните изисквания, като например ограничителните мерки, приети съгласно член 215 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), или когато АИФ навлиза в ликвидация, или когато положението на заемополучателя се е променило, например в случай на сливане или неизпълнение от страна на

([8]) Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 г. относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета (ОВ L 133, 22.5.2008 г., стр. 66).

заемополучателя, ако инвестиционната стратегия на АИФ е да не управлява необслужваните активи или когато разпределението на активите на АИФ е променено, в резултат на което АИФ вече не търси експозиция към конкретен сектор или конкретен клас активи. ЛУАИФ следва, по искане на компетентните органи на своята държава членка по произход, да обоснове решението си да използва такава дерогация от правилата за запазване на риска и следва да бъде задължено да спазва постоянно основния принцип на забрана на стратегиите за предоставяне на заеми с цел препродаване.

(21) Дългосрочните, неликвидни заеми, държани от АИФ, биха могли да създадат ликвидни несъответствия, ако структурата на АИФ от отворен тип позволява на инвеститорите често да изкупуват обратно своите дялове или акции. Поради това е необходимо да се намалят рисковете, свързани с падежната трансформация, като се наложи структура от затворен тип за АИФ, предоставящи заеми. Следва обаче да е възможно АИФ, предоставящи заеми, да функционират като структури от отворен тип, при условие че са изпълнени определени изисквания, включително система за управление на ликвидността, която свежда до минимум ликвидните несъответствия, гарантира справедливото третиране на инвеститорите и е под надзора на компетентните органи на държавата членка по произход на ЛУАИФ. За да се осигурят последователни критерии за определянето от страна на компетентните органи на това дали АИФ, предоставящ заеми, може да поддържа структура от отворен тип, Европейският надзорен орган (Европейският орган за ценни книжа и пазари) (ЕОЦКП), създаден с Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета ([9]), следва да разработи проекти на регулаторни технически стандарти за установяването на тези критерии, като надлежно отчита естеството, ликвидния профил и експозициите на АИФ, предоставящи заеми.

(22) Следва да се поясни, че когато по отношение на АИФ, предоставящ заеми, или на ЛУАИФ във връзка с дейностите по кредитиране, извършвани от управлявания от него АИФ, се прилагат изискванията, предвидени в Директива 2011/61/ЕС и изискванията, предвидени в регламенти (ЕС) № 345/2013 ([10]), (ЕС) № 346/2013 ([11]) и (ЕС) 2015/760 ([12]) на Европейския парламент и на Съвета, специфичните изисквания по отношение на продуктите, предвидени в глава II от Регламент (ЕС) № 345/2013, глава II от Регламент (ЕС) № 346/2013 и Регламент (ЕС) 2015/760, следва да имат предимство пред по-общите правила на Директива 2011/61/ЕС.

(23) Поради потенциално неликвидния и дългосрочен характер на активите на АИФ, предоставящи заеми, е възможно ЛУАИФ да изпитват трудности при съобразяването с промени в регулаторните изисквания, въведени по време на жизнения цикъл на управляваните от тях АИФ, без това да засегне доверието на техните инвеститори. Поради това е необходимо да се прилагат преходни разпоредби за някои изисквания за АИФ, учредени преди приемането на настоящата директива. Тези АИФ и ЛУАИФ обаче следва също така да могат да изберат да подлежат на тези правила, при условие че компетентните органи на държавата членка по произход на ЛУАИФ бъдат уведомени за това. Освен това правилата, приложими за предоставянето на заеми и АИФ, предоставящи заеми, с изключение на ограниченията за ливъридж и инвестиции, както и задължението на АИФ, предоставящи заеми, да функционират като структури от затворен тип, следва да се прилагат само по отношение на заеми, предоставени след влизането в сила на настоящата директива.

(24) Събирането и обменът на информация чрез надзорната отчетност следва да бъдат подобрени, за да се подпомогне наблюдението на пазара от страна на надзорните органи. Дублиращите се изисквания за докладване, които съществуват съгласно правото на Съюза и националното право, по-специално регламенти (ЕС) № 600/2014 ([13]) и (ЕС) 2019/834 ([14]) на Европейския парламент и на Съвета и регламенти (ЕС) № 1011/2012 ([15]) и (ЕС) № 1073/2013 ([16]) на Европейската централна банка, могат да бъдат премахнати с цел подобряване на ефективността

([9]) Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/77/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 84).

([10]) Регламент (ЕС) № 345/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2013 г. относно европейските фондове за рисков капитал (ОВ L 115, 25.4.2013 г., стр. 1).

([11]) Регламент (ЕС) № 346/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2013 г. относно европейски фондове за социално предприемачество (ОВ L 115, 25.4.2013 г., стр. 18).

([12]) Регламент (ЕС) 2015/760 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2015 г. относно Европейски фондове за дългосрочни инвестиции (ОВ L 123, 19.5.2015 г., стр. 98).

([13]) Регламент(ЕС) № 600/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 84).

([14]) Регламент (ЕС) 2019/834 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2019 г. за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 по отношение на задължението за клиринг, прекратяването на задължението за клиринг, изискванията за отчитане, техниките за намаляване на риска за договорите за извънборсови деривати, които не са преминали клиринг чрез централен контрагент, регистрацията и надзора на регистрите на транзакции, както и изискванията за регистрите на транзакции (ОВ L 141, 28.5.2019 г., стр. 42).

([15]) Регламент (ЕС) № 1011/2012 на Европейската централна банка от 17 октомври 2012 г. относно статистически данни за държани ценни книжа (ОВ L 305, 1.11.2012 г., стр. 6).

([16]) Регламент (ЕС) № 1073/2013 на Европейската централна банка от 18 октомври 2013 г. относно статистиката на активите и пасивите на инвестиционните фондове (ОВ L 297, 7.11.2013 г., стр. 73).

и намаляване на административната тежест за ЛУАИФ. Европейският надзорен орган (Европейски банков орган) (ЕБО), създаден с Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета ([17]), Европейският надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване), създаден с Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета ([18]), ЕОЦКП (познати общо като „Европейските надзорни органи“ или ЕНО) и Европейската централна банка (ЕЦБ), когато е необходимо с подкрепата на компетентните органи, следва да оценят нуждите от данни на различните надзорни органи, така че промените в образеца за надзорна отчетност за ЛУАИФ да бъдат ефективни.

(25) За да се намали дублиращото се докладване и свързаната с това тежест за ЛУАИФ и да се гарантира ефективното повторно използване на данните от страна на органите, данните, докладвани от ЛУАИФ на компетентните органи, следва да се предоставят на други съответни компетентни органи, на ЕНО и на Европейския съвет за системен риск (ЕССР), както е посочено в препоръката на Европейския съвет за системен риск от 7 декември 2017 г. ([19]), когато това е необходимо за целите на изпълнението на техните задължения, както и на членовете на Европейската система на централните банки (ЕСЦБ) единствено за статистически цели.

(26) При подготовката на бъдещите промени в задълженията за надзорна отчетност обхватът на данните, които могат да бъдат изисквани от ЛУАИФ, следва да бъде разширен чрез премахване на ограниченията върху този обхват, които обхващат основните сделки и експозиции или контрагентите, и чрез добавяне на други категории данни, които трябва да бъдат предоставени на компетентните органи. Ако ЕОЦКП прецени, че е оправдано периодично пълно оповестяване на портфейла пред надзорните органи, разпоредбите на Директива 2011/61/ЕС следва да отчитат необходимото разширяване на обхвата на отчитането.

(27) За да се осигури последователното хармонизиране на задълженията за надзорна отчетност, на Комисията следва да се делегира правомощието да приема регулаторни технически стандарти чрез делегирани актове съгласно член 290 от ДФЕС в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010, в които да се уточни съдържанието, формулярите и процедурите за стандартизиране на процеса на надзорна отчетност от страна на ЛУАИФ, като по този начин се замени образецът за докладване, установен в делегирания акт, приет съгласно член 24 от Директива 2011/61/ЕС, както и честотата и времето на докладване. Що се отнася до информацията, която трябва да се докладва относно договореностите за делегиране, регулаторните технически стандарти следва да останат ограничени до определяне на подходящото ниво на стандартизация на информацията, която трябва да се докладва. Регулаторните технически стандарти не следва да добавят елементи, които не са предвидени в Директива 2011/61/ЕС.

(28) За да се стандартизира процесът на надзорна отчетност, на Комисията следва да бъде предоставено правомощието да приема технически стандарти за изпълнение, разработени от ЕОЦКП, по отношение на формата, стандартите за данни и методите и договореностите за докладване от ЛУАИФ. Комисията следва да приеме тези технически стандарти за изпълнение чрез актове за изпълнение в съответствие с член 291 от ДФЕС и в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

(29) С цел да се осигури по-ефективен отговор на натиска върху ликвидността при неблагоприятни пазарни условия и да се защитят по-добре инвеститорите, в Директива 2011/61/ЕС следва да бъдат предвидени правила за изпълнение на препоръката на ЕССР от 7 декември 2017 г.

(30) За да могат ЛУАИФ, управляващи АИФ от отворен тип, установени в държава членка, да се справят с натиска за обратно изкупуване при неблагоприятни пазарни условия, от ЛУАИФ следва да се изисква да изберат и да включат в устава или учредителните документи на АИФ поне два инструмента за управление на ликвидността от хармонизирания списък, съдържащ се в приложение V, точки 2—8 към Директива 2011/61/ЕС. Чрез дерогация, когато ЛУАИФ управлява АИФ, който е лицензиран като фонд на паричния пазар в съответствие с Регламент (ЕС) 2017/1131 на Европейския парламент и на Съвета ([20]), ЛУАИФ следва да може да реши да избере само един инструмент за управление на ликвидността от този списък. Тези инструменти за управление на ликвидността следва

([17]) Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 12).

([18]) Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/79/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 48).

([19]) Препоръка на Европейския съвет за системен риск от 7 декември 2017 г. относно свързаните с ликвидността и ливъриджа рискове при инвестиционните фондове (ЕССР/2017/6) (ОВ C 151, 30.4.2018 г., стр. 1).

([20]) Регламент (ЕС) 2017/1131 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 г. относно фондовете на паричния пазар (ОВ L 169, 30.6.2017 г., стр. 8).

да бъдат подходящи за инвестиционната стратегия, ликвидния профил и политиката на обратно изкупуване на АИФ. ЛУАИФ следва да задейства такива инструменти за управление на ликвидността, когато това е необходимо за защита на интересите на инвеститорите на АИФ. В допълнение ЛУАИФ, управляващи АИФ от отворен тип, следва винаги да имат възможността за временно спиране на записването, обратното изкупуване и откупуването или за задействане на механизъм за разделяне на активи (side pockets), при изключителни обстоятелства и на основание защита на интересите на инвеститорите на АИФ. Когато ЛУАИФ вземе решение да спре записването, обратното изкупуване и откупуването, то следва без неоправдано забавяне да уведоми компетентните органи на своята държава членка по произход. Когато ЛУАИФ вземе решение да задейства или деактивира механизъм за разделяне на активи (side pockets), то следва да уведоми компетентните органи на своята държава членка по произход в разумен срок преди задействането или дезактивирането на този инструмент за управление на ликвидността. ЛУАИФ следва също така да уведоми компетентните органи на своята държава членка по произход, когато задейства или деактивира всеки друг инструмент за управление на ликвидността по начин, който не е в рамките на обичайния ход на дейността, както е предвидено в устава или учредителните документи на АИФ. Това ще позволи на надзорните органи по-добре да предотвратят потенциалното разпространение на натиска върху ликвидността към по-широкия пазар.

(31) По-специално и с цел да се повиши защитата на инвеститорите, следва да се уточни, че използването на обратно изкупуване в натура не е подходящо за инвеститорите на дребно, поради което то следва да се задейства само за удовлетворяване на исканията за обратно изкупуване на професионалните инвеститори. Същевременно следва да се вземат мерки срещу рисковете от неравноправно третиране между извършващите обратно изкупуване инвеститори и другите притежатели на дялове или акционери.

(32) За да могат да вземат инвестиционно решение в зависимост от склонността си към поемане на риск и нуждите си от ликвидност, инвеститорите следва да бъдат информирани за условията за използване на инструменти за управление на ликвидността.

(33) За да се осигури последователно хармонизиране в областта на управлението на ликвидния риск от страна на ЛУАИФ, управляващи фондове от отворен тип, и да се улесни пазарното сближаване и сближаването на надзорните практики, на Комисията следва да се делегира правомощието да приема регулаторни технически стандарти чрез делегирани актове съгласно член 290 от ДФЕС в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010, в които да се уточнят характеристиките на инструментите за управление на ликвидността, посочени в приложение V към Директива 2011/61/ЕС, като се вземе надлежно предвид разнообразието на инвестиционните стратегии и базовите активи на АИФ. Тези регулаторни технически стандарти следва да бъдат приети въз основа на проект, разработен от ЕОЦКП, и не следва да ограничават възможността на ЛУАИФ да използват подходящ инструмент за управление на ликвидността за всички класове активи, юрисдикции и пазарни условия. За да се гарантира еднакво равнище на защита на инвеститорите в Съюза, ЕОЦКП следва да разработи насоки относно избора и калибрирането на инструментите за управление на ликвидността от страна на ЛУАИФ. Тези насоки следва да отчитат, че ЛУАИФ носят основната отговорност за управлението на ликвидния риск.

(34) Депозитарите играят важна роля в защитата на интересите на инвеститорите и следва да могат да изпълняват задълженията си независимо от вида на попечителя, който съхранява активите на АИФ. Поради това, когато предоставят услуги по отговорно пазене на АИФ, е необходимо централните депозитари на ценни книжа (ЦДЦК) да бъдат включени във веригата на отговорно пазене, за да се гарантира, че във всички случаи е налице стабилен информационен поток между попечителя на активите на АИФ и депозитаря. За да се избегне излишна работа, депозитарите не следва да извършват предварителна надлежна проверка, когато възнамеряват да делегират на ЦДЦК услугите по отговорно пазене.

(35) С цел подобряване на сътрудничеството и ефективността в областта на надзора, компетентните органи на приемащата държава членка на ЛУАИФ следва да могат да отправят обосновано искане до компетентните органи на държавата членка по произход на това ЛУАИФ за предприемане на надзорни действия срещу него.

(36) За да се подобри сътрудничеството в областта на надзора, ЕОЦКП следва да може да поиска от компетентния орган да представи пред ЕОЦКП случай, когато този случай има трансгранични последици и може да се отрази на защитата на инвеститорите или финансовата стабилност. Анализите на ЕОЦКП на такива случаи дават на другите компетентни органи по-добро разбиране на обсъжданите въпроси, допринасят за предотвратяването на подобни случаи в бъдеще и защитават целостта на пазара на АИФ.

(37) За да се подпомогне сближаването на надзорните практики в областта на делегирането, ЕОЦКП следва да получава по-пълна информация за прилагането на настоящата директива, включително по отношение на необходимия надзор и контрол на договореностите за делегиране, във всички държави членки. За тази цел ЕОЦКП следва да се базира на задълженията за докладване пред компетентните органи, както и на упражняването на правомощията си за сближаване на надзорните практики в областта на делегирането, преди да се извърши следващото преразглеждане на директиви 2009/65/ЕО и 2011/61/ЕС. ЕОЦКП следва да представи доклад, който съдържа анализ на пазарните практики по отношение на делегирането и спазването на правилата за делегиране, както и същностните изисквания, като например тези, свързани с човешките и техническите ресурси, които ЛУАИФ, управляващите дружества и техните подизпълнители използват за целите на извършването на своите функции.

(38) С Регламент (ЕС) 2019/2088 на Европейския парламент и на Съвета ([21]) се установяват хармонизирани правила за участниците на финансовите пазари и финансовите съветници за прозрачност във връзка с интегрирането на рисковете за устойчивостта и отчитането на неблагоприятните въздействия върху устойчивостта в техните процеси и във връзка с предоставянето на информация, свързана с устойчивостта, по отношение на финансовите продукти. Важно е да се възприеме хоризонтален подход към правилата за прозрачност във връзка с устойчивостта за участниците на финансовите пазари и финансовите съветници. АИФ и ПКИПЦК могат да осигурят важен принос за целите на съюза на капиталовите пазари. Растежът на пазара на АИФ и ПКИПЦК също така трябва да бъде в съответствие с другите цели на Съюза и поради това следва да бъде насочен към насърчаването на устойчив растеж. ЛУАИФ и управляващите дружества на ПКИПЦК следва да могат да докажат, че спазват постоянно задълженията си съгласно Регламент (ЕС) 2019/2088. Следователно ЛУАИФ и управляващите дружества на ПКИПЦК следва да интегрират екологичните, социалните и управленските (ЕСУ) параметри в правилата за управление и управление на риска, използвани в подкрепа на техните инвестиционни решения. ЛУАИФ и управляващите дружества на ПКИПЦК следва също така да прилагат правилата за управление и управление на риска по отношение на инвестиционните си решения и оценката си на съответните рискове, включително екологичните, социалните и управленските рискове. Това е още по-важно, когато ЛУАИФ и управляващите дружества на ПКИПЦК предявяват претенции относно устойчивите инвестиционни политики на управляваните от тях АИФ и ПКИПЦК. Тези инвестиционни решения и оценки на риска следва да се извършват в най-добрия интерес на инвеститорите в АИФ и ПКИПЦК. ЕОЦКП следва да актуализира насоките си за разумни политики за възнагражденията съгласно директиви 2011/61/ЕС и 2009/65/ЕО по отношение на привеждането на стимулите в съответствие с ЕСУ рисковете в политиките за възнагражденията.

(39) Предлагането на ПКИПЦК невинаги се извършва пряко от управляващото дружество, а от един или няколко дистрибутори, които действат от името на управляващото дружество или от свое име. По-специално, би могло също така да има случаи, в които независим финансов съветник предлага ПКИПЦК без знанието на управляващото дружество. Повечето дистрибутори на фондове подлежат на регулаторните изисквания съгласно Директива 2014/65/ЕС или Директива (ЕС) 2016/97, които определят обхвата и степента на техните отговорности към собствените им клиенти. Поради това Директива 2009/65/ЕО следва да отчита разнообразието от договорености за дистрибуция и да прави разграничение между, от една страна, договореностите, при които дистрибуторът действа от името на управляващото дружество, които следва да се считат за договорености за делегиране, и, от друга страна, договореностите, при които дистрибуторът действа от свое име, когато предлага ПКИПЦК на пазара съгласно Директива 2014/65/ЕС или чрез основаващи се на животозастраховане инвестиционни продукти в съответствие с Директива (ЕС) 2016/97, като в този случай разпоредбите на Директива 2009/65/ЕО относно делегирането не следва да се прилагат, независимо от наличието на евентуално споразумение за дистрибуция между управляващото дружество и дистрибутора.

(40) На някои концентрирани пазари липсва конкурентно предлагане на депозитарни услуги. За да се преодолее този недостиг, който може да доведе до по-високи разходи за ЛУАИФ и до по-неефективен пазар на АИФ, държавите членки следва да могат да позволят на компетентните си органи да разрешат определянето на депозитар, установен в друга държава членка. Тази възможност следва да се използва само когато са изпълнени условията, предвидени в настоящата директива, и с предварителното одобрение на компетентните органи на АИФ. Тъй като решението да се разреши определянето на депозитар, установен в друга държава членка, не следва да бъде автоматично дори когато са изпълнени тези условия, компетентните органи следва да вземат това решение само след като се направи оценка за всеки отделен случай относно липсата на предлагане на съответните депозитарни услуги в държавата членка по произход на АИФ, като се вземе предвид инвестиционната стратегия на това АИФ.

(41) Като част от своя преглед на Директива 2011/61/ЕС Комисията следва да извърши оценка на действието на дерогацията, позволяваща определянето на депозитар, установен в друга държава членка, и на потенциалните ползи и рискове, включително въздействието върху защитата на инвеститорите, финансовата стабилност, ефективността на надзора и наличието на пазарни възможности, от изменението на обхвата на тази дерогация в съответствие с целите на съюза на капиталовите пазари.

(42) Допускането на възможността за назначаване на депозитар, установен в друга държава членка, следва да бъде придружено от разширяване на обхвата на надзора. Поради това от депозитаря следва да се изисква да оказва съдействие не само на своите компетентни органи, но и на компетентните органи на АИФ, за който е назначен депозитарят, и на компетентните органи на държавата членка по произход на ЛУАИФ, което управлява АИФ, ако тези компетентни органи се намират в държава членка, различна от тази на депозитаря.

([21]) Регламент (ЕС) 2019/2088 на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2019 г. относно оповестяването на информация във връзка с устойчивостта в сектора на финансовите услуги (ОВ L 317, 9.12.2019 г., стр. 1).

(43) За да се осигури по-добра защита на инвеститорите, трябва да се увеличи потокът от информация от ЛУАИФ към инвеститорите във АИФ. За да се даде възможност на инвеститорите в АИФ да проследяват по-добре разходите на АИФ, ЛУАИФ следва да определят таксите, налозите и разходите, които се поемат от ЛУАИФ и които впоследствие са пряко или косвено разпределени на АИФ или на някоя от неговите инвестиции. ЛУАИФ следва периодично да докладват за всички такива такси, налози и разходи. От ЛУАИФ следва да се изисква също така да докладват на инвеститорите състава на портфейла си на отпуснатите заеми.

(44) За да се повиши прозрачността на пазара и да се използват ефективно наличните пазарни данни за АИФ, на ЕОЦКП следва да бъде разрешено да оповестява пазарните данни, с които разполага, в обобщена или съкратена форма, поради което стандартът за поверителност следва да бъде облекчен, за да се позволи такова използване на данни.

(45) Изискванията за субектите от трети държави, които имат достъп до вътрешния пазар, следва да бъдат приведени в съответствие със стандартите, установени в Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета ([22]). Освен това тези изисквания следва да бъдат приведени в съответствие със стандартите, установени в общите действия, предприети от държавите членки по отношение на юрисдикциите, неоказващи съдействие за данъчни цели, отразени в заключенията на Съвета относно преработения списък на ЕС на юрисдикциите, неоказващи съдействие за данъчни цели. По-конкретно, АИФ от трета държава, ЛУАИФ от трета държава, които извършват дейност в отделни държави членки, и депозитарите, установени в трета държава, следва да не са разположени във високорискова трета държава съгласно Директива (ЕС) 2015/849, нито в трета държава, която се счита за неоказваща съдействие по данъчни въпроси, като в определени случаи подлежат на гратисен период, когато дадена държава по-късно е определена като високорискова трета държава съгласно посочената директива или е добавена към списъка на ЕС с юрисдикциите, неоказващи съдействие за данъчни цели. Наред с това, изискванията следва да гарантират адекватен и ефективен обмен на информация по данъчни въпроси в съответствие с международните стандарти, например стандартите, установени в член 26 от Модела на данъчна конвенция на ОИСР относно доходите и капитала.

(46) Директива 2009/65/ЕО следва да гарантира, че условията за управляващите дружества на ПКИПЦК са сравними с тези за ЛУАИФ, ако няма причина за запазване на регулаторните различия за ПКИПЦК и ЛУАИФ. Такъв е случаят с режима на делегиране, регулаторното третиране на попечителите, изискванията за надзорна отчетност и наличието и използването на инструменти за управление на ликвидността.

(47) За да се гарантира еднаквото прилагане на съществените изисквания към управляващите дружества на ПКИПЦК, следва да се поясни, че към момента на подаване на заявлението за разрешение управляващото дружество следва да предостави на компетентните органи информация относно човешките и техническите ресурси, които използва за изпълнение на своите функции и, когато е приложимо, за упражняването на надзор върху подизпълнителите си. Поне две физически лица, които на пълно работно време или са наети от управляващото дружество, или са изпълнителни членове или членове на ръководния орган на управляващото дружество и които са с местожителство, в смисъл, че имат обичайно местопребиваване в Съюза, следва да бъдат назначени, за да ръководят дейността на управляващото дружество. Независимо от този законоустановен минимум, може да са необходими повече ресурси в зависимост от размера и сложността на управляващото дружество и ПКППЦК, което то управлява.

(48) За да се приведат в съответствие правните рамки на директиви 2009/65/ЕО и 2011/61/ЕС по отношение на делегирането, управляващите дружества на ПКИПЦК следва да са длъжни да обосновават пред компетентните органи делегирането на своите функции и да представят обективни причини за делегирането.

(49) Делегирането може да даде възможност за ефективно управление на инвестиционните портфейли и за насочване на необходимия експертен опит към конкретен географски пазар или клас активи. Важно е обаче надзорните органи да са актуализирали информацията относно основните елементи на договореностите за делегиране. За да се придобие надеждна представа за дейностите по делегиране в Съюза, управляващите дружества следва редовно да предоставят на компетентните органи информация относно договореностите за делегиране, което включва делегирането на колективни или дискреционни функции по управление на портфейл или функции по управление на риска. Във връзка с това управляващите дружества, по отношение на всяко ПКИПЦК, което управляват, следва да представят информация относно подизпълнителите, списък и описание на делегираните дейности, размера и процента на активите на управляваните ПКИПЦК, които са предмет на договорености за делегиране по отношение на функцията по управление на портфейл, описание на начина, по който управляващото дружество упражнява надзор, наблюдение и контрол върху подизпълнителя, информация относно договореностите за вторично делегиране и начална и крайна

([22]) Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията (ОВ L 141, 5.6.2015 г., стр. 73).

дата на срока на валидност на договореностите за делегиране и вторично делегиране. От съображения за яснота следва да се уточни, че целта на събраните данни относно размера и процента на активите на управляваните ПКИПЦК, които са предмет на договорености за делегиране по отношение на функцията по управление на портфейл, е да се придобие по-добра представа за упражняването на делегирането и сами по себе си тези данни не представляват фактически индикатор за определяне на адекватността на управлението по същество или на договореностите за управление на риска, нито на ефективността на механизмите за надзор или контрол на равнището на управителя. Тази информация следва да се съобщава на компетентните органи като част от режима за надзорна отчетност, уреден с Директива 2009/65/ЕО.

(50) За да се гарантира еднаквото прилагане на Директива 2009/65/ЕО, следва да се поясни, че правилата за делегиране, установени в нея, се прилагат за всички функции, изброени в приложение II към същата директива, и за списъка на допълнителните услуги, посочен в член 6, параграф 3 от същата директива.

(51) С цел допълнително хармонизиране на правилата за делегиране, приложими към ЛУАИФ и ПКИПЦК, и постигане на по-единно прилагане на директиви 2011/61/ЕС и 2009/65/ЕО, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от ДФЕС във връзка с уточняването на условията за делегиране от управляващото дружество на ПКИПЦК на трета страна и условията, при които управляващото дружество на ПКИПЦК може да се счита за образуване „пощенска кутия“ и следователно вече не може да се счита за управител на ПКИПЦК. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище, и тези консултации да бъдат проведени в съответствие с принципите, заложени в Междуинституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество ([23]). По-специално, с цел осигуряване на равно участие при подготовката на делегираните актове, Европейският парламент и Съветът получават всички документи едновременно с експертите от държавите членки, като техните експерти получават систематично достъп до заседанията на експертните групи на Комисията, занимаващи се с подготовката на делегираните актове.

(52) С настоящата директива следва да се изпълни препоръката на ЕССР от 7 декември 2017 г. за хармонизиране на инструментите за управление на ликвидността и тяхното използване от управителите на фондове от отворен тип, които включват ПКИПЦК, за да се даде възможност за по-ефективен отговор на натиска върху ликвидността при неблагоприятни пазарни условия и за по-добра защита на инвеститорите.

(53) За да могат ПКИПЦК, установени в държава членка, да се справят с натиска за обратно изкупуване при неблагоприятни пазарни условия, от тях следва да се изисква да изберат и да включат в устава или учредителните си документи поне два инструмента за управление на ликвидността от хармонизирания списък, съдържащ се в приложение IIA, точки 2—8 към Директива 2009/65/ЕО. Чрез дерогация, ПКИПЦК, което е лицензирано като фонд на паричния пазар в съответствие с Регламент (ЕС) 2017/1131, следва да може да реши да избере само един инструмент за управление на ликвидността от този списък. Тези инструменти за управление на ликвидността следва да бъдат подходящи за инвестиционната стратегия, ликвидния профил и политиката на обратно изкупуване на ПКИПЦК. ПКИПЦК следва да задейства такива инструменти за управление на ликвидността, когато това е необходимо за защита на интересите на инвеститорите на ПКИПЦК. В допълнение ПКИПЦК следва винаги да имат възможността за временно спиране на записването, обратното изкупуване и откупуването или за задействане на механизъм за разделяне на активи (side pockets), при изключителни обстоятелства и на основание защита на интересите на инвеститорите на ПКИПЦК. Когато ПКИПЦК вземе решение да спре записването, обратното изкупуване и откупуването, то следва без неоправдано забавяне да уведоми компетентните органи на своята държава членка по произход. Когато ПКИПЦК вземе решение да задейства или деактивира механизъм за разделяне на активи (side pockets), то следва да уведоми компетентните органи на своята държава членка по произход в разумен срок преди задействането или дезактивирането на този инструмент за управление на ликвидността. ПКИПЦК следва също така да уведоми компетентните органи на своята държава членка по произход, когато задейства или деактивира всеки друг инструмент за управление на ликвидността по начин, който не е в рамките на обичайния ход на дейността, както е предвидено в устава на фонда или учредителните документи на ПКИПЦК. Това ще позволи на надзорните органи по-добре да предотвратят потенциалното разпространение на натиска върху ликвидността към по-широкия пазар.

(54) По-специално и с цел да се повиши защитата на инвеститорите, следва да се уточни, че използването на обратно изкупуване в натура не е подходящо за инвеститорите на дребно, поради което то следва да се задейства само за удовлетворяване на исканията за обратно изкупуване на професионалните инвеститори. Същевременно следва да се вземат мерки срещу рисковете от неравноправно третиране между извършващите обратно изкупуване инвеститори и другите притежатели на дялове.

([23]) ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 1.

(55) За да могат да вземат инвестиционно решение в зависимост от склонността си към поемане на риск и нуждите си от ликвидност, инвеститорите в ПКИПЦК следва да бъдат информирани за условията за използване на инструменти за управление на ликвидността.

(56) За да се осигури последователно хармонизиране в областта на управлението на ликвидния риск от страна на ПКИПЦК и да се улесни пазарното сближаване и сближаването на надзорните практики, на Комисията следва да се делегира правомощието да приема регулаторни технически стандарти чрез делегирани актове съгласно член 290 от ДФЕС в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010, в които да се уточнят характеристиките на инструментите за управление на ликвидността, посочени в приложение IIA към Директива 2009/65/ЕО, като се вземе надлежно предвид разнообразието на инвестиционните стратегии и базовите активи на ПКИПЦК. Тези регулаторни технически стандарти следва да бъдат приети въз основа на проект, разработен от ЕОЦКП, и не следва да ограничават възможността на ПКИПЦК да използват подходящ инструмент за управление на ликвидността за всички класове активи, юрисдикции и пазарни условия. За да се гарантира еднакво равнище на защита на инвеститорите в Съюза, ЕОЦКП следва да разработи насоки относно избора и калибрирането на инструментите за управление на ликвидността от страна на управляващите дружества. Тези насоки следва да отчитат, че ПКИПЦК носят основната отговорност за управлението на ликвидния риск.

(57) За да се подпомогне наблюдението на пазара от страна на надзорните органи, следва да се подобри събирането и обменът на информация в хода на надзорната отчетност, като задълженията за надзорна отчетност се прилагат и по отношение на ПКИПЦК. Дублиращите се изисквания за докладване, които съществуват съгласно правото на Съюза и националното право, по-специално регламенти (ЕС) № 600/2014 и (ЕС) 2019/834 и регламенти (ЕС) № 1011/2012 и (ЕС) № 1073/2013, могат да бъдат премахнати с цел подобряване на ефективността и намаляване на административната тежест за управляващите дружества. ЕНО и ЕЦБ, при необходимост с подкрепата на компетентните органи, следва да оценят нуждите от данни на различните надзорни органи, за да се гарантира, че информацията, която трябва да се докладва съгласно образеца за надзорна отчетност за ПКИПЦК, е достатъчна.

(58) За да се намали дублиращото се докладване и свързаната с това тежест за ПКИПЦК и да се гарантира ефективното повторно използване на данните от страна на органите, данните, докладвани от ПКИПЦК на компетентните органи, следва да се предоставят на други съответни компетентни органи, ЕОЦКП, другите ЕНО и на ЕССР, когато това е необходимо за целите на изпълнението на техните задължения, както и на членовете на ЕСЦБ единствено за статистически цели.

(59) За да се осигури последователното хармонизиране на задълженията за надзорна отчетност, на Комисията следва да се делегира правомощието да приема регулаторни технически стандарти чрез делегирани актове съгласно член 290 от ДФЕС в съответствие с членове 10—14 и член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010, в които да се уточни съдържанието, формулярите и процедурите за стандартизиране на процеса на надзорна отчетност от страна на управляващите дружества, както и честотата и времето на докладване. Що се отнася до информацията, която трябва да се докладва относно договореностите за делегиране, регулаторните технически стандарти следва да останат ограничени до определяне на подходящото ниво на стандартизация на информацията, която трябва да се докладва. Тези регулаторни технически стандарти следва да бъдат приети въз основа на проект, разработен от ЕОЦКП. Регулаторните технически стандарти не следва да добавят елементи, които не са предвидени в Директива 2009/65/ЕО.

(60) За да се стандартизира процесът на надзорна отчетност, на Комисията следва да бъде предоставено правомощието да приема технически стандарти за изпълнение, разработени от ЕОЦКП, по отношение на формата, стандартите за данни и методите и договореностите за докладване от управляващите дружества. Комисията следва да приеме тези технически стандарти за изпълнение чрез актове за изпълнение в съответствие с член 291 от ДФЕС и в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

(61) За да се гарантира защитата на инвеститорите, и по-специално за да се гарантира, че във всички случаи е налице редовен информационен поток между попечителя на активите на ПКИПЦК и депозитаря, депозитарният режим следва да бъде разширен, така че да включва ЦДЦК във веригата на отговорно пазене, когато те предоставят на ПКИПЦК попечителски услуги. За да се избегне излишна работа, депозитарите не следва да извършват предварителна надлежна проверка, когато възнамеряват да делегират на ЦДЦК попечителски услуги.

(62) С цел подобряване на сътрудничеството и ефективността в областта на надзора, компетентните органи на приемащата държава членка на ПКИПЦК следва да могат да отправят обосновано искане до компетентния орган на държавата членка по произход на ПКИПЦК за предприемане на надзорни действия срещу това ПКИПЦК.

(63) За да се подобри сътрудничеството в областта на надзора, ЕОЦКП следва да може да поиска от компетентния орган да представи пред ЕОЦКП случай, когато този случай има трансгранични последици и може да се отрази на защитата на инвеститорите или финансовата стабилност. Анализите на ЕОЦКП на такива случаи дава на другите компетентни органи по-добро разбиране на обсъжданите въпроси, допринася за предотвратяването на подобни случаи в бъдеще и защитава целостта на пазара на ПКИПЦК.

(64) Независимо от приложимите понастоящем правила за поверителност, обменът на информация между компетентните органи и данъчните органи следва да се подобри. Такива обмени следва да бъдат в съответствие с националното право, а когато информацията произхожда от друга държава членка, тя следва да се разкрива само с изричното съгласие на компетентния орган, който я е оповестил.

(65) Директиви 2011/61/ЕС и 2009/65/ЕО изискват ЛУАИФ и управляващите дружества на ПКИПЦК да действат с необходимите умения, грижа и внимание в най-добрия интерес на управляваните от тях инвестиционни фондове и на техните инвеститори. Ето защо държавите членки следва да изискват от ЛУАИФ и управляващите дружества на ПКИПЦК да действат честно и коректно, що се отнася до таксите и разходите, начислявани на инвеститорите. През 2020 г. ЕОЦКП изготви информационна бележка относно надзора, за да насърчи сближаването на надзора върху разходите в АИФ и ПКИПЦК и да разработи набор от критерии в подкрепа на компетентните органи при оценката на понятието за неоправдани разходи и при надзора на задължението за предотвратяване на начисляването на неоправдани разходи на инвеститорите. Целта на тези критерии е да се предоставят насоки на компетентните органи, като същевременно се насърчава сближаването на надзорните практики в контекста на съюза на капиталовите пазари. Поради липсата на ясно определение за неоправдани разходи обаче, понастоящем съществуват различни пазарни и надзорни практики за това, което секторът и надзорните органи възприемат като неоправдани разходи, и доказателствата показват различия в разходите, начислявани в различните държави членки, и разходите, начислявани на инвеститорите на дребно, в сравнение с разходите, начислявани на професионалните инвеститори. Предложените изменения на директиви 2011/61/ЕС и 2009/65/ЕО, в контекста на стратегията на Съюза за инвеститорите на дребно, имат за цел да разрешат този проблем, като изискват от управителите на фондове да установят надежден процес на ценообразуване, който следва да включва установяване, анализ и преглед на разходите, начислявани пряко или непряко на инвестиционните фондове или техните притежатели на дялове, и като въведат изискване за обезщетяване на инвеститорите, когато са начислени неоправдани разходи. ЕОЦКП следва да представи на Европейския парламент, Съвета и Комисията доклад, в който се прави оценка на размера на разходите, начислявани на инвеститорите на дребно, причините за тези разходи и разликите в тях, включително разликите, произтичащи от естеството на съответните АИФ и ПКИПЦК, и се анализира дали критериите, определени в неговата информационна бележка относно надзора, трябва да бъдат допълнени по отношение на понятието за неоправдани разходи. За да подпомогнат компетентните органи при надзора на разходите и ЕОЦКП при анализа на свързаните с разходите въпроси, компетентните органи следва да събират данни за разходите, които да се споделят с ЕОЦКП еднократно. Това събиране на данни би увеличило експертния опит на ЕОЦКП в областта на докладването на разходите с оглед на предоставянето на Европейския парламент, Съвета, Комисията и компетентните органи на технически съвети относно събирането на данни за разходите в контекста на стратегията на Съюза за инвеститорите на дребно. Въз основа на този доклад ЕОЦКП следва да извършва дейностите съгласно член 29 от Регламент (ЕС) № 1095/2010, за да спомогне за постигането на общо разбиране на понятието за неоправдани разходи.

(66) Наименованието на АИФ и на ПКИПЦК е отличителен елемент, който оказва влияние върху избора на инвеститорите и създава първо впечатление за инвестиционната стратегия и целите на фонда. Въпреки че наименованието на АИФ и на ПКИПЦК вече е част от преддоговорната информация, предоставена на инвеститорите, е полезно да се подчертае значението на наименованието, като специално се изтъкне, че то представлява съществена преддоговорна информация в ключовата информация за инвеститорите и проспекта, която следва да бъде предоставена на инвеститорите на дребно, преди те да инвестират в това този АИФ и на инвеститорите, преди те да инвестират в това ПКИПЦК. В съответствие с Директива (ЕС) 2021/2261 на Европейския парламент и на Съвета ([24]), считано от 1 януари 2023 г., ПКИПЦК, предлагани на инвеститори на дребно, подлежат на изискванията на Регламент (ЕС) № 1286/2014 на Европейския парламент и на Съвета ([25]). От тази дата задължението на управляващото дружество на ПКИПЦК или на инвестиционното дружество да изготви документ с ключова информация за инвеститорите се заменя със задължението за изготвяне на основен информационен документ в съответствие с Регламент (ЕС) № 1286/2014. Освен това, ЛУАИФ, управляващи АИФ, които се предлагат на инвеститори на дребно, също подлежат на изискванията на посочения регламент. Съответно, когато АИФ и ПКИПЦК се предлагат на инвеститори на дребно, ЛУАИФ и ПКИПЦК са длъжни да включат в основния информационен документ наименованието на фонда и да гарантират, че тази информация е точна, коректна и ясна и не предава подвеждащо или объркващо послание, което би привлякло погрешно инвеститорите. Поради това е от съществено значение да се подчертае, че наименованието на АИФ или ПКИПЦК се счита за толкова важно, колкото всеки друг преддоговорен документ, и

([24]) Директива (ЕС) 2021/2261 на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 2021 г. за изменение на Директива 2009/65/ЕО по отношение на използването на основни информационни документи от управляващите дружества на предприятия за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) (ОВ L 455, 20.12.2021 г., стр. 15).

([25]) Регламент (ЕС) № 1286/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 26 ноември 2014 г. относно основните информационни документи за пакети с инвестиционни продукти на дребно и основаващи се на застраховане инвестиционни продукти (ПИПДОЗИП) (ОВ L 352, 9.12.2014 г., стр. 1).

подлежи на същите стандарти за коректност и прозрачност. За да се гарантира високо и еднакво равнище на защита на инвеститорите в Съюза, ЕОЦКП следва да разработи насоки за уточняване на случаите, в които наименованието на АИФ или ПКИПЦК би могло да бъде некоректно, неясно или подвеждащо за инвеститора. Секторното законодателство, определящо стандарти за наименованията на фондовете или за предлагането на фондове, има предимство пред тези насоки.

(67) При изпълнението на функциите си съгласно директиви 2009/65/ЕО и 2011/61/ЕС ЕОЦКП следва да прилага основан на риска подход.

(68) ЕЦБ представи становище на 9 август 2022 г. ([26]),

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Изменения на Директива 2011/61/ЕС

Директива 2011/61/ЕС се изменя, както следва:

1) Член 1, параграф 1, се изменя, както следва:

а) буква аж) се заменя със следното:

„аж) „професионален инвеститор“ означава всеки инвеститор, който е считан за професионален клиент или при поискване може да бъде третиран като професионален клиент по смисъла на приложение II към Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (*);

_____

(*) Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Директива 2002/92/ЕО и на Директива 2011/61/ЕС (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 349).“;

б) добавят се следните букви:

„ап) „централен депозитар на ценни книжа“ е централен депозитар на ценни книжа съгласно определението в член 2, параграф 1, точка 1 от Регламент (ЕС) № 909/2014 на Европейския парламент и на Съвета (*);

ар) „капитал на АИФ“ означава съвкупните капиталови вноски и записания и непоискан капитал на АИФ, изчислени въз основа на сумите за инвестиране след приспадане на всички съответни такси, налози и разходи, които се поемат пряко или косвено от инвеститорите;

ас) „предоставяне на заем“ означава предоставянето на заем:

i) пряко от АИФ в качеството му на първоначален кредитор; или

ii) непряко чрез трета страна или дружество със специална инвестиционна цел, което предоставя заем за или от името на АИФ, или за или от името на ЛУАИФ по отношение на АИФ, когато ЛУАИФ или АИФ участва в структурирането на заема или в определянето или предварителното договаряне на неговите характеристики, преди да придобие експозиция по заема;

ат) „акционерен заем“ означава заем, който е предоставен от АИФ на предприятие, в което той притежава пряко или косвено най-малко 5 % от капитала или от правата на глас, и който не може да бъде продаден на трети лица независимо от капиталовите инструменти, притежавани от АИФ в същото предприятие;

ау) „АИФ, предоставящ заеми“ означава АИФ:

i) чиято инвестиционна стратегия се състои главно в предоставянето на заеми; или

ii) чиито предоставени заеми имат условна стойност, която представлява най-малко 50 % от нетната стойност на активите му;

([26]) ОВ C 379, 3.10.2022 г., стр. 1.

аф) „АИФ, използващ ливъридж“ означава АИФ, чиито експозиции се увеличават от ЛУАИФ, което го управлява, чрез заемане на парични средства или ценни книжа, чрез ливъридж, включен в деривативни позиции, или по друг начин;

_____

(*) Регламент (ЕС) № 909/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. за подобряване на сетълмента на ценни книжа в Европейския съюз и за централните депозитари на ценни книжа, както и за изменение на директиви 98/26/ЕО и 2014/65/ЕС и Регламент (ЕС) № 236/2012 (ОВ L 257, 28.8.2014 г., стр. 1).“

2) Член 6 се изменя, както следва:

а) в параграф 4, буква б) се добавя следната подточка:

„iv) всяка друга функция или дейност, която вече се изпълнява от ЛУАИФ във връзка с управляван от него АИФ в съответствие с настоящия член, или във връзка с услуги, които то предоставя в съответствие с настоящия параграф, при условие че всеки потенциален конфликт на интереси, породен от предоставянето на тази функция или дейност на други страни, се управлява по подходящ начин.“;

б) в параграф 4 се добавят следните букви:

„в) администриране на бенчмаркове в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/1011;

г) дейности по обслужване на кредити в съответствие с Директива (ЕС) 2021/2167 на Европейския парламент и на Съвета (*).

_____

(*) Директива (ЕС) 2021/2167 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2021 г. относно лицата, обслужващи кредити, и купувачите на кредити и за изменение на директиви 2008/48/ЕО и 2014/17/ЕС (ОВ L 438, 8.12.2021 г., стр. 1).“;

в) параграф 5 се изменя, както следва:

„i) буква б) се заличава;

ii) добавя се следната буква:

„д) администриране на бенчмаркове в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/1011, които се използват в управляваните от тях АИФ.“;

г) параграф 6 се заменя със следното:

„6. Член 15, член 16, с изключение на параграф 5, първа алинея, и членове 23, 24 и 25 от Директива 2014/65/ЕС се прилагат, когато ЛУАИФ предоставя услугите, посочени в параграф 4, букви а) и б) от настоящия член, във връзка с един или повече инструменти, изброени в приложение I, раздел В към Директива 2014/65/ЕС.“

3) Член 7 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Държавите членки изискват ЛУАИФ, което подава заявление за издаване на разрешение, да представи на компетентните органи на своята държава членка по произход следната информация във връзка с ЛУАИФ:

а) информация за лицата, ръководещи на практика стопанската дейност на ЛУАИФ, по-специално по отношение на функциите, посочени в приложение I, включително:

i) описание на ролята, длъжността и позицията на тези лица в йерархията;

ii) описание на йерархичната структура и задълженията на тези лица в рамките на ЛУАИФ и извън него;

iii) преглед на времето, което всяко от тези лица разпределя за изпълнението на всяко задължение;

iv) описание на човешките и техническите ресурси, които подпомагат дейностите на тези лица;

аа) фирма и съответния идентификационен код на правния субект за ЛУАИФ;

б) идентификационни данни за акционерите или членовете на ЛУАИФ, преки или непреки, физически или юридически лица, които имат квалифицирано участие, и данни за размера на това участие;

в) програма за дейността, определяща организационната структура на ЛУАИФ, включително информация за това как ЛУАИФ възнамерява да изпълнява задълженията си по глави II, III, IV и, когато е приложимо, глави V — VIII от настоящата директива, и задълженията си по член 3, параграф 1, член 6, параграф 1, буква а) и член 13 от Регламент (ЕС) 2019/2088 на Европейския парламент и на Съвета (*), както и подробно описание на подходящите човешки и технически ресурси, които следва да бъдат използвани от ЛУАИФ за тази цел;

г) информация за политиките и практиките на ЛУАИФ във връзка с възнагражденията съгласно член 13;

д) информация относно договореностите за делегиране и вторично делегиране на трети лица на функциите в съответствие с член 20, състояща се най-малко от следното:

i) за всеки подизпълнител:

— фирма и съответния идентификационен код на правния субект;

— юрисдикцията по мястото му на установяване, и

— когато е приложимо, неговия надзорен орган;

ii) подробно описание на човешките и техническите ресурси, използвани от ЛУАИФ за:

— изпълнението на ежедневни задачи по управление на портфейла или по управление на риска в рамките на ЛУАИФ;

— наблюдение на делегираната дейност;

iii) по отношение на всеки АИФ, който ЛУАИФ управлява или възнамерява да управлява:

— кратко описание на делегираната функция по управление на портфейла, включително дали такова делегиране представлява частично или пълно делегиране; и

— кратко описание на делегираната функция по управление на риска, включително дали такова делегиране представлява частично или пълно делегиране;

iv) описание на мерките за периодична надлежна проверка, които ЛУАИФ трябва да извършва с цел наблюдение на делегираната дейност.

_____

(*) Регламент (ЕС) 2019/2088 на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2019 г. относно оповестяването на информация във връзка с устойчивостта в сектора на финансовите услуги (ОВ L 317, 9.12.2019 г., стр. 1).“;

б) параграф 5 се заменя със следното:

„5. Компетентните органи всяко тримесечие информират ЕОЦКП за разрешенията, които са издадени или отнети в съответствие с настоящата глава, както и за всички промени в списъка на АИФ, управлявани или предлагани в Съюза от лицензирани ЛУАИФ.

ЕОЦКП поддържа централен публичен регистър, в който е посочено всяко ЛУАИФ, получило разрешение съгласно настоящата директива, компетентните органи на всяко такова ЛУАИФ и списък на АИФ, управлявани или предлагани в Съюза от такива ЛУАИФ. Регистърът е публично достъпен в електронен формат.“;

в) параграфи 6 и 7 се заличават;

г) добавя се следният параграф:

„8. До 16 април 2029 г. ЕОЦКП представя на Европейския парламент, Съвета и Комисията доклад, в който се анализират пазарните практики по отношение на делегирането и спазването на параграфи 1—5 от настоящия член и на член 20, въз основа, наред с другото, на данните, докладвани на компетентните органи в съответствие с член 24, параграф 2, буква г), и въз основа на упражняването на правомощията на ЕОЦКП за сближаване на надзорните практики. В този доклад се анализира и спазването на изискванията по същество на настоящата директива.“

4) В член 8, параграф 1 буква в) се заменя със следното:

„в) лицата, които на практика ръководят дейността на ЛУАИФ, притежават достатъчно добра репутация и разполагат с опит и по отношение на инвестиционните стратегии, следвани от АИФ, управляван от ЛУАИФ; като самоличността на тези лица, както и на всяко лице, което е приемник на техните функции, се съобщават незабавно на компетентните органи на държавите членки по произход на ЛУАИФ и решенията във връзка с управлението на дейността на ЛУАИФ се вземат от най-малко две отговарящи на тези условия физически лица, които са наети на пълно работно време от това ЛУАИФ или са изпълнителни членове или членове на управителния орган на ЛУАИФ, които са ангажирани на пълно работно време, за да ръководят стопанската дейност на това ЛУАИФ, и са с постоянно местопребиваване в Съюза;“

5) В член 12 се добавя следният параграф:

„4. За целите на параграф 1, първа алинея, буква е) до 16 октомври 2025 г. ЕОЦКП представя на Европейския парламент, Съвета и Комисията доклад, в който се прави оценка на разходите, начислявани от ЛУАИФ на инвеститорите на управляваните от тях АИФ, и се дава обяснение за причините за размера на тези разходи и за всякакви разлики между тях, включително за разликите, произтичащи от естеството на съответния АИФ. Като част от тази оценка ЕОЦКП анализира, в рамките на член 29 от Регламент (ЕС) № 1095/2010, целесъобразността и ефективността на критериите, определени в инструментите на ЕОЦКП за сближаване по отношение на надзора на разходите.

За целите на този доклад и в съответствие с член 35 от Регламент (ЕС) № 1095/2010 компетентните органи предоставят на ЕОЦКП еднократно данни за разходите, включително всички такси, налози и разноски, които се поемат пряко или непряко от инвеститорите или от ЛУАИФ във връзка с операциите на АИФ и които трябва да бъдат пряко или непряко разпределени на АИФ. Компетентните органи предоставят тези данни на ЕОЦКП в рамките на своите правомощия, които включват правомощието да изискват от ЛУАИФ да предоставят информация, както е уредено в член 46, параграф 2 от настоящата директива.“

6) В член 14 се вмъква следният параграф:

„2а. Когато ЛУАИФ управлява или възнамерява да управлява АИФ по инициатива на трето лице, включително когато АИФ използва името на инициатор — трето лице, или когато ЛУАИФ назначава инициатор — трето лице като подизпълнител съгласно член 20, ЛУАИФ, като отчита всички конфликти на интереси, представя на компетентните органи на своята държава членка по произход подробни обяснения и доказателства за спазването от негова страна на параграфи 1 и 2 от настоящия член. По-специално ЛУАИФ посочва разумните стъпки, които е предприело за предотвратяване на конфликти на интереси, произтичащи от отношенията с третото лице, или, когато тези конфликти на интереси не могат да бъдат предотвратени, как то идентифицира, управлява, наблюдава и, когато е приложимо, оповестява тези конфликти на интереси, за да се предотврати неблагоприятното им въздействие върху интересите на АИФ и неговите инвеститори.“

7) Член 15 се изменя, както следва:

а) параграф 3 се изменя, както следва:

i) добавя се следната буква:

„г) прилагат ефективни политики, процедури и процеси за предоставяне на заеми във връзка с дейностите по предоставяне на заеми.“;

ii) добавят се следните алинеи:

„За целите на първа алинея, буква г), когато ЛУАИФ управляват АИФ, осъществяващи дейност по предоставяне на заеми, включително когато тези АИФ придобиват експозиция по заеми чрез трети лица, те прилагат също така политики, процедури и процеси за оценка на кредитния риск и за администриране и наблюдение на своя кредитен портфейл, поддържат тези политики, процедури и процеси актуални и ефективни и ги преразглеждат редовно и поне веднъж годишно.

Без да се засяга член 12, параграф 1, буква б), изискванията, посочени в първа алинея, буква г) и във втора алинея от настоящия параграф, не се прилагат за предоставянето на акционерни заеми, когато условната стойност на тези заеми не надвишава общо 150 % от капитала на АИФ.“;

б) вмъкват се следните параграфи:

„4а. ЛУАИФ гарантира, че когато управляван от него АИФ предоставя заеми, условната стойност на заемите, предоставени на всеки отделен заемополучател от този АИФ, не надвишава общо 20 % от капитала на АИФ, когато заемополучателят е едно от следните:

а) финансово предприятие, определено в член 13, точка 25 от Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([1])*;

б) АИФ; или

в) ПКИПЦК.

Ограничението, посочено в първа алинея от настоящия параграф, не засяга праговете, ограниченията и условията, определени в регламенти (ЕС) № 345/2013 ([2])*, (ЕС) № 346/2013 ([3])* и (ЕС) 2015/760 ([4])* на Европейския парламент и на Съвета.

4б. ЛУАИФ гарантира, че ливъриджът на управляван от него АИФ, предоставящ заеми, представлява не повече от:

а) 175 %, когато този АИФ е от отворен тип;

б) 300 %, когато този АИФ е от затворен тип.

Ливъриджът на АИФ, предоставящ заеми, се изразява като съотношение между експозицията на този АИФ, изчислена по метода на задълженията, определен в делегираните актове, приети съгласно член 4, параграф 3, и нетната стойност на активите му.

Споразуменията за заемане на средства, които са изцяло покрити от договорни капиталови ангажименти на инвеститорите в АИФ, предоставящ заеми, не се считат за съставляващи експозиция за целите на изчисляването на посоченото във втора алинея съотношение.

В случай че АИФ, предоставящ заеми, нарушава изискванията, предвидени в настоящия параграф, и нарушението е извън контрола на ЛУАИФ, което го управлява, ЛУАИФ предприема в рамките на подходящ срок необходимите мерки за коригиране на позицията, като надлежно отчита интересите на инвеститорите в АИФ, предоставящ заеми.

Без да се засягат правомощията на компетентните органи, посочени в член 25, параграф 3, изискванията, установени в първа алинея от настоящия параграф, не се прилагат за АИФ, предоставящ заеми, чиито дейности по отпускане на заеми се състоят единствено от предоставяне на акционерни заеми, при условие че условната стойност на тези заеми не надвишава общо 150 % от капитала на АИФ.

4в. Ограничението на инвестициите от 20 %, предвидено в параграф 4а:

а) се прилага до датата, определена в правилника, учредителните документи или проспекта на АИФ, която е не по-късно от 24 месеца от датата на първото записване на дялове или акции на АИФ;

б) престава да се прилага, след като ЛУАИФ започне да продава активи на АИФ, за да изкупи обратно дялове или акции като част от ликвидацията на АИФ; както и

в) се преустановява временно в случай на увеличаване или намаляване на капитала на АИФ.

Спирането, посочено в първа алинея, буква в), е ограничено във времето до строго необходимия период, като надлежно се вземат предвид интересите на инвеститорите в АИФ, и във всеки случай е с продължителност не повече от 12 месеца.

4г. Датата на прилагане, посочена в параграф 4в, първа алинея, буква а), е съобразена с особеностите и характеристиките на активите, в които инвестира АИФ. При изключителни обстоятелства и след представяне на надлежно обоснован план за инвестиции, компетентните органи на ЛУАИФ могат да одобрят удължаване на този срок с не повече от 12 месеца.

4д. ЛУАИФ гарантира, че управляваният от него АИФ не предоставя заеми на следните субекти:

а) ЛУАИФ или служителите на този ЛУАИФ;

б) депозитаря на АИФ или субектите, на които депозитарят е делегирал функции по отношение на АИФ в съответствие с член 21;

в) субект, на който ЛУАИФ е делегирало функции в съответствие с член 20 или служителите на този субект;

г) субект в рамките на същата група, както е определена в член 2, точка 11 от Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ([5])* като ЛУАИФ, с изключение на случаите, когато този субект е финансово предприятие, финансиращо изключително кредитополучатели, които не са посочени в букви а), б) и в) от настоящия параграф.

4е. Когато АИФ предоставя заеми, постъпленията от заемите минус всички допустими такси за неговото управление се отнасят изцяло към този АИФ. Всички разходи и разноски, свързани с администрирането на заемите, се оповестяват в съответствие с член 23.

4ж. Без да се засягат други инструменти на правото на Съюза, дадена държава членка може да забрани на АИФ, предоставящи заеми, да предоставят заеми на потребители определени в член 3, буква а) от Директива № 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([6])* на нейна територия, и може да забрани на АИФ да обслужват кредити, предоставени на такива потребители на нейна територия. Тази забрана не засяга предлагането в Съюза на АИФ, които предоставят заеми на потребители или обслужват кредити, предоставени на потребители.

4з. Държавите членки забраняват на ЛУАИФ да управляват АИФ, които извършват дейност по предоставяне на заеми, когато цялата или част от инвестиционната стратегия на тези АИФ е да предоставят заеми с единствената цел да прехвърлят тези заеми или експозиции на трети лица.

4и. ЛУАИФ гарантира, че управляваният от него АИФ задържа 5 % от условната стойност на всеки заем, който АИФ е предоставил и впоследствие е прехвърлил на трети лица. Този процент от всеки заем се задържа:

а) до падежа — за заеми, чийто падеж е период до осем години, или за заеми, отпуснати на потребители, независимо от техния падеж; както и

б) за период от най-малко осем години — за други заеми.

Чрез дерогация от първа алинея установеното в нея изискване не се прилага, когато:

а) ЛУАИФ започне да продава активи на даден АИФ, за да изкупи обратно дялове или акции като част от ликвидацията на този АИФ;

б) разпореждането е необходимо за целите на спазването на ограничителни мерки, приети съгласно член 215 от ДФЕС, или на изискванията по отношение на продуктите;

в) продажбата на заема е необходима, за да може ЛУАИФ да прилага инвестиционната стратегия на управляваните от него АИФ в най-добър интерес на инвеститорите на АИФ; или

г) продажбата на заема се дължи на влошаване на риска, свързан със заема, установено от ЛУАИФ като част от неговата надлежна проверка и процес на управление на риска, посочен в член 15, параграф 3, и купувачът е информиран за това влошаване при закупуването на заема.

По искане на компетентните органи на своята държава членка по произход ЛУАИФ доказва, че отговаря на условията за прилагане на съответната дерогация, уредена във втора алинея.

_____

(1)* Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II) (ОВ L 335, 17.12.2009 г., стр. 1).

(2)* Регламент (ЕС) № 345/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2013 г. относно европейските фондове за рисков капитал (ОВ L 115, 25.4.2013 г., стр. 1).

(3)* Регламент (ЕС) № 346/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2013 г. относно европейски фондове за социално предприемачество (ОВ L 115, 25.4.2013 г., стр. 18).

(4)* Регламент (ЕС) 2015/760 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2015 г. относно Европейски фондове за дългосрочни инвестиции (ОВ L 123, 19.5.2015 г., стр. 98).

(5)* Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно годишните финансови отчети, консолидираните финансови отчети и свързаните доклади на някои видове предприятия и за изменение на Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета (ОВ L 182, 29.6.2013 г., стр. 19).

(6)* Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 г. относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета (ОВ L 133, 22.5.2008 г., стр. 66).“

8) В член 16 се вмъкват следните параграфи:

„2а. ЛУАИФ гарантира, че управляваният от него АИФ, предоставящ заеми, е от затворен тип.

Чрез дерогация от първа алинея АИФ, предоставящ заеми, може да бъде от отворен тип, при условие че управляващото го ЛУАИФ е в състояние да докаже пред компетентните органи на държавата членка по произход на ЛУАИФ, че системата на АИФ за управление на ликвидния риск е съвместима с неговата инвестиционна стратегия и политика за обратно изкупуване.

Ограничението, посочено в първа алинея от настоящия параграф, не засяга праговете, ограниченията и условията, определени в регламенти (ЕС) № 345/2013, (ЕС) № 346/2013 и (ЕС) 2015/760.

2б. С цел да се гарантира, че спазва параграфи 1 и 2 от настоящия член, ЛУАИФ, което управлява АИФ от отворен тип, избира най-малко два подходящи инструмента за управление на ликвидността измежду посочените в списъка в приложение V, точки 2—8, след като оцени пригодността на тези инструменти по отношение на следваната инвестиционна стратегия, ликвидния профил и политиката на АИФ за обратно изкупуване. ЛУАИФ включва тези инструменти в правилника или в учредителните документи на АИФ за евентуално използване в интерес на инвеститорите на АИФ. Не е възможно този избор да включва само инструментите, посочени в приложение V, точки 5 и 6.

Чрез дерогация от първа алинея ЛУАИФ може да реши да избере само един инструмент за управление на ликвидността измежду посочените в приложение V, точки 2—8 за управлявания от него АИФ, ако този АИФ е получил разрешение като фонд на паричния пазар в съответствие с Регламент (ЕС) 2017/1131 на Европейския парламент и на Съвета (*).

ЛУАИФ прилага подробни политики и процедури за задействането и деактивирането на всеки избран инструмент за управление на ликвидността, както и за оперативните и административните договорености за използването на такъв инструмент. Изборът, посочен в първа и втора алинея, и подробните политики и процедури за задействането и деактивирането се съобщават на компетентните органи на държавата членка по произход на ЛУАИФ.

Обратното изкупуване в натура, посочено в приложение V, точка 8, се задейства само с цел удовлетворяване на исканията за обратно изкупуване на професионалните инвеститори и ако обратното изкупуване в натура съответства на пропорционален дял от активите, държани от АИФ.

Чрез дерогация от четвърта алинея от настоящия параграф обратното изкупуване в натура може да не съответства на пропорционален дял от активите, държани от АИФ, ако този АИФ се предлага единствено на професионални инвеститори или ако инвестиционната политика на този АИФ има за цел да възпроизведе състава на определен индекс на акции или на облигации и този АИФ е борсово търгуван фонд съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 46 от Директива 2014/65/ЕС.

2в. ЛУАИФ, което управлява АИФ от отворен тип, може в интерес на инвеститорите на АИФ временно да спре записването, обратното изкупуване и откупуването на дяловете или акциите на АИФ, както е посочено в приложение V, точка 1, или, когато тези инструменти са включени в правилника или в учредителните документи на АИФ, да задейства или деактивира други инструменти за управление на ликвидността, избрани от списъка по приложение V, точки 2—8, в съответствие с параграф 2б от настоящия член. ЛУАИФ може също така, в интерес на инвеститорите на АИФ, да задейства механизъм за разделяне на активи (side pockets), както е посочено в приложение V, точка 9.

ЛУАИФ използва спиране на записването, обратното изкупуване и откупуването или механизъм за разделяне на активи (side pockets), както е посочено в първа алинея, само в изключителни случаи, когато обстоятелствата налагат това и на основание защита интересите на инвеститорите на АИФ.

2г. ЛУАИФ незабавно уведомява компетентните органи на своята държава членка по произход за следното:

а) когато ЛУАИФ задейства или деактивира инструмента за управление на ликвидността, посочен в приложение V, точка 1;

б) когато ЛУАИФ задейства или деактивира всеки друг от инструментите за управление на ликвидността, посочени в приложение V, точки 2—8, по начин, който не е в рамките на обичайния ход на дейността, посочен в правилника или в учредителните документи на АИФ.

В разумен срок, преди да задейства или деактивира инструмента за управление на ликвидността, посочен в приложение V, точка 9, ЛУАИФ уведомява компетентните органи на своята държава членка по произход за това задействане или деактивиране.

Компетентните органи на държавата членка по произход на ЛУАИФ информират незабавно компетентните органи на приемащата държава членка на ЛУАИФ, ЕОЦКП и — ако са налице потенциални рискове за стабилността и целостта на финансовата система — Европейския съвет за системен риск (ЕССР), създаден с Регламент (ЕС) № 1092/2010 на Европейския парламент и на Съвета (**) за всички уведомления, получени в съответствие с настоящия параграф. ЕОЦКП има правомощието да споделя с компетентните органи получената съгласно настоящия параграф информация.

2д. Държавите членки гарантират, че ЛУАИФ, управляващи АИФ от отворен тип, разполагат най-малко с посочените в приложение V инструменти за управление на ликвидността.

2е. ЕОЦКП разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на изискванията, на които трябва да отговарят АИФ, предоставящи заеми, за да поддържат структура от отворен тип. Тези изисквания включват стабилна система за управление на ликвидността, наличието на ликвидни активи и стрес тестове, както и подходяща политика за обратно изкупуване с оглед на ликвидния профил на АИФ, предоставящи заеми. В тези изисквания надлежно се вземат предвид и базисните експозиции по заеми, средният срок за погасяване на заемите и цялостната детайлност и състав на портфейлите на АИФ, предоставящи заеми.

2ж. ЕОЦКП разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на характеристиките на инструментите за управление на ликвидността, посочени в приложение V.

При разработването на тези проекти на регулаторни технически стандарти ЕОЦКП взема предвид разнообразието от инвестиционни стратегии и базови активи на АИФ. Тези стандарти не ограничават възможността на ЛУАИФ да използват подходящ инструмент за управление на ликвидността за всички класове активи, юрисдикции и пазарни условия.

2з. До 16 април 2025 г. ЕОЦКП разработва насоки относно избора и калибрирането на инструментите за управление на ликвидността от страна на ЛУАИФ за управление на ликвидния риск и за смекчаване на рисковете за финансовата стабилност. Тези насоки отчитат, че ЛУАИФ носят основната отговорност за управлението на ликвидния риск. Те съдържат указания за обстоятелствата, при които може да бъде задействан механизъм за разделяне на активи (side pockets), както е посочено в приложение V, точка 9. Те трябва да предвиждат достатъчно време за адаптиране, преди да започне тяхното прилагане, особено при вече съществуващи АИФ.

2и. ЕОЦКП представя на Комисията посочените в параграфи 2е и 2ж от настоящия член проекти на регулаторни технически стандарти до 16 април 2025 г.

На Комисията се делегира правомощието да допълва настоящата директива, като приема регулаторните технически стандарти, посочени в параграфи 2е и 2ж, в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

_____

(*) Регламент (ЕС) 2017/1131 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 г. относно фондовете на паричния пазар (ОВ L 169, 30.6.2017 г., стр. 8).

(**) Регламент (ЕС) № 1092/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за пруденциалния надзор върху финансовата система на Европейския съюз на макроравнище и за създаване на Европейски съвет за системен риск (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 1).“

9) Член 20 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 първа алинея се изменя, както следва:

i) уводният текст се заменя със следното:

„ ЛУАИФ, които възнамеряват да делегират на трети лица изпълнението от тяхно име на една или повече от функциите, посочени в приложение I, или на услугите, посочени в член 6, параграф 4, уведомяват компетентните органи на своята държава членка по произход, преди договореностите за делегиране да влязат в сила. Следните условия трябва да бъдат спазени:“;

ii) буква е) се заменя със следното:

„е) ЛУАИФ трябва да е в състояние да докаже, че подизпълнителят отговаря на изискванията и е способен да изпълнява функциите и да предоставя въпросните услуги, че е избран с цялата дължима грижа и че ЛУАИФ може да наблюдава ефективно изпълнението на делегираната дейност, да дава по всяко време допълнителни указания на подизпълнителя и да оттегля делегирането незабавно, когато това действие е в интерес на инвеститорите.“;

б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Фактът, че ЛУАИФ е делегирало функции или услуги на трето лице, или евентуалното допълнително вторично делегиране не засягат неговата отговорност към клиентите, АИФ и неговите инвеститори. ЛУАИФ не може да делегира функциите или услугите си в такава степен, че по същество да престане да бъде считано за лице, управляващо АИФ или за доставчик на услуги, посочени в член 6, параграф 4, и да се превърне в образувание „пощенска кутия.

3а. ЛУАИФ гарантира, че изпълнението на функциите, посочени в приложение I, и предоставянето на услугите, посочени в член 6, параграф 4, са в съответствие с настоящата директива. Това задължение се прилага независимо от регулаторния статут или местонахождението на подизпълнителя или на вторичния подизпълнител.“;

в) в параграф 4 уводният текст се заменя със следното:

„ Третата страна може да делегира вторично всяка от функциите или услугите, които са ѝ делегирани, при условие че са изпълнени следните условия:“;

г) параграф 6 се заменя със следното:

„6. Когато вторичният подизпълнител допълнително делегира някоя от функциите или услугите, които са му делегирани, предвидените в параграф 4 условия се прилагат *mutatis mutandis*.

6а. Чрез дерогация от параграфи 1 – 6 от настоящия член, когато посочената в приложение I, точка 2, буква б) функция по предлагане се изпълнява от един или няколко дистрибутори, които действат от свое име и предлагат АИФ в съответствие с Директива 2014/65/ЕС или чрез основаващи се на застраховане инвестиционни продукти в съответствие с Директива (ЕС) 2016/97 на Европейския парламент и на Съвета (*), тази функция не се счита за делегиране, за което се прилагат изискванията по параграфи 1 – 6 от настоящия член, независимо от наличието на евентуално споразумение за дистрибуция между ЛУАИФ и дистрибутора.

_____

(*) Директива (ЕС) 2016/97 на Европейския парламент и на Съвета от 20 януари 2016 г. относно разпространението на застрахователни продукти (ОВ L 26, 2.2.2016 г., стр. 19).“

10) Член 21 се изменя, както следва:

а) вмъква се следният параграф:

„5а. Чрез дерогация от параграф 5, буква а) държавата членка по произход на АИФ от ЕС може да позволи на своите компетентни органи да разрешат на институция, посочена в параграф 3, първа алинея, буква а) и установена в друга държава членка, да бъде определена за депозитар, ако са изпълнени следните условия:

а) компетентните органи са получили обосновано искане от ЛУАИФ да разрешат определянето на депозитар, установен в друга държава членка, и в това искане се доказва липсата на предлагане на депозитарни услуги в държавата членка по произход на АИФ, които да са в състояние да отговорят ефективно на нуждите на АИФ предвид на неговата инвестиционна стратегия; както и

б) общата сума на активите на националния депозитарен пазар на държавата членка по произход на АИФ, поверени за съхранение, както е посочено в параграф 8 от настоящия член, от името на АИФ от ЕС, лицензирани или регистрирани съгласно приложимото национално право в съответствие с член 4, параграф 1, буква к), точка i) и управлявани от ЛУАИФ от ЕС, не надхвърля 50 милиарда евро или тяхната равностойност в друга валута.

Активите, поверени за съхранение от депозитари, действащи съгласно член 36, параграф 1, буква а), и собствените активи на депозитарите не се вземат предвид при определянето на това дали е изпълнено условието, установено в първа алинея, буква б) от настоящия параграф.

Дори когато са изпълнени условията, установени в първа и втора алинеи, компетентните органи разрешават определянето на депозитар, установен в друга държава членка, само след като се направи оценка за всеки отделен случай относно липсата на предлагане на съответните депозитарни услуги в държавата членка по произход на АИФ предвид инвестиционната стратегия на АИФ.

Когато компетентните органи разрешават определянето на депозитар, установен в друга държава членка, те информират ЕОЦКП за това.

Настоящият параграф не засяга прилагането на другите параграфи от настоящия член, с изключение на параграф 5, буква а).“;

б) параграф 6 се изменя, както следва:

i) в първа алинея букви в) и г) се заменят със следното:

„в) третата държава, в която е установен депозитарят, не е определена като високорискова трета държава съгласно член 9, параграф 2 от Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета (*);

г) държавите членки, в които се планира да се предлагат дяловете или акциите на АИФ от трета държава, и държавата членка по произход на ЛУАИФ — ако е различна, са подписали споразумение с третата държава, в която е установен депозитарят, което напълно отговаря на стандартите, установени в член 26 от Модела на данъчна конвенция на ОИСР относно доходите и капитала, и гарантира ефективен обмен на информация по данъчни въпроси, включително многостранни данъчни споразумения, и че третата държава не е посочена в приложение I към заключенията на Съвета относно преработения списък на ЕС на юрисдикциите, неоказващи съдействие за данъчни цели.

(*) Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията (ОВ L 141, 5.6.2015 г., стр. 73).“;

ii) след първа алинея се вмъква следната алинея:

„Чрез дерогация от уводния текст на първа алинея условията по букви в) и г) от посочената алинея се прилагат към момента на определянето на депозитаря. Ако трета държава, в която е установен депозитар, е определена като високорискова трета държава съгласно член 9, параграф 2 от Директива (ЕС) 2015/849, както е посочено в първа алинея, буква в), или бъде добавена в приложение I към заключенията на Съвета относно преработения списък на ЕС на юрисдикциите, неоказващи съдействие за данъчни цели, както е посочено в първа алинея, буква г), след като бъде определен депозитарят, в рамките на подходящ срок се определя нов депозитар, като надлежно се отчитат интересите на инвеститорите. Този срок не е по-дълъг от две години.“;

в) параграф 11 се изменя, както следва:

i) във втора алинея буква в) се заменя със следното:

„в) депозитарят е упражнил всички необходими умения, грижа и внимание при подбора и определянето на всяко трето лице, на което възнамерява да делегира част от задачите си, освен когато това трето лице е централен депозитар на ценни книжа, действащ в качеството на инвеститор в ЦДЦК съгласно определението в делегирания акт, приет въз основа на член 29, параграф 3 и член 48, параграф 10 от Регламент (ЕС) № 909/2014, и продължава да упражнява всички необходими умения, грижа и внимание при периодичния преглед и текущото наблюдение на всяко трето лице, на което е делегирал части от задачите си, и на договореностите на третото лице във връзка с делегираните му задачи.“;

ii) пета алинея се заменя със следното:

„За целите на настоящия член предоставянето на услуги от централен депозитар на ценни книжа, действащ в качеството на емитиращ ЦДЦК съгласно определението в делегирания акт, приет въз основа на член 29, параграф 3 и член 48, параграф 10 от Регламент (ЕС) № 909/2014, не се счита за делегиране на функциите на депозитаря по отговорно пазене. За целите на настоящия член предоставянето на услуги от централен депозитар на ценни книжа, действащ в качеството на инвестиращ ЦДЦК съгласно определението в посочения делегиран акт, се счита за делегиране на функциите на депозитаря по отговорно пазене.“;

г) параграф 16 се заменя със следното:

„16. При поискване депозитарят предоставя на компетентните за него органи, на компетентните органи на АИФ и на компетентните органи на ЛУАИФ всяка информация, която е получил при изпълнение на задълженията си.

Ако компетентните органи на АИФ или на ЛУАИФ са различни от тези за депозитаря:

а) компетентните органи на депозитаря незабавно споделят с компетентните органи за АИФ и на ЛУАИФ всяка информация, която е от значение за упражняването на надзорните правомощия на тези органи; както и

б) компетентните органи на АИФ или на ЛУАИФ незабавно споделят с компетентните органи на депозитаря всяка информация, която е от значение за упражняването на надзорните правомощия на тези органи.“;

д) в параграф 17, буква в) точка ii) се заменя със следното:

„ii) условията, при които депозитарят може да упражнява своите задължения по отговорно пазене по отношение на финансови инструменти, регистрирани в централен депозитар на ценни книжа; както и“

11) Член 23 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

i) буква а) се заменя със следното:

„а) наименование на АИФ, описание на инвестиционната стратегия и целите на АИФ, информация за мястото на установяване на всеки главен АИФ и за мястото на установяване на базовите фондове, ако АИФ е фонд, инвестиращ във фондове, описание на видовете активи, в които АИФ може да инвестира, на техниките, които той може да прилага, както и на всички свързани с тях рискове, всички приложими ограничения за инвестиране, обстоятелствата, при които АИФ може да използва ливъридж, позволените видове и източници на ливъридж и на свързаните с тях рискове, всички ограничения за използването на ливъридж и всякакви договорености за повторно използване на обезпечения и активи, както и максималното ниво на ливъридж, което ЛУАИФ има право да използва от името на АИФ;“;

ii) буква з) се заменя със следното:

„з) описание на управлението на ликвидния риск на АИФ, включително правата за обратно изкупуване както при нормални, така и при извънредни обстоятелства, на съществуващите споразумения за обратно изкупуване с инвеститорите и на възможността и условията за използване на инструментите за управление на ликвидността, избрани в съответствие с член 16, параграф 26.“;

iii) вмъква се следната буква:

„иа) списък на таксите, налозите и разноските, които се поемат от ЛУАИФ във връзка с дейността на АИФ и които се разпределят пряко или непряко на АИФ;“;

б) в параграф 4 се добавят следните букви:

„г) съставът на портфейла на предоставените заеми;

д) ежегодно всички такси, налози и разноски, които са били пряко или непряко поети от инвеститорите;

е) ежегодно всяко предприятие майка, дъщерно дружество или дружество със специална цел, използвано от или от името на ЛУАИФ във връзка с инвестициите на АИФ.“;

в) добавя се следният параграф:

„7. С цел да се гарантира еднаквото прилагане на правилата относно наименованието на АИФ, до 16 април 2026 г. ЕОЦКП разработва насоки за уточняване на обстоятелствата, при които наименованието на даден АИФ е несправедливо, неясно или подвеждащо. Тези насоки вземат предвид съответното секторно законодателство. Секторното законодателство, определящо стандарти за наименованията на фондовете или за предлагането на фондове, има предимство пред тези насоки.“

12) Член 24 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. ЛУАИФ редовно докладва на компетентните органи в своята държава членка по произход информация за основните пазари и инструменти, в които извършва търговия от името на управляваните от него АИФ.

ЛУАИФ предоставя по отношение на всеки управляван от него АИФ информация за инструментите, с които търгува, пазарите, на които е член или на които търгува активно, както и за експозициите и активите на всеки АИФ. Тази информация включва необходимите идентификатори за свързване на данните, предоставени относно активите, АИФ и ЛУАИФ, с други надзорни или публично достъпни източници на данни.“;

б) параграф 2 се изменя, както следва:

i) букви в) и г) се заменят със следното:

„в) текущия рисков профил на АИФ, включително пазарния риск, ликвидния риск, риска от контрагента, другите рискове, включително операционния риск, и общия размер на използвания от АИФ ливъридж;

г) информация относно договореностите за делегиране на функциите по управление на портфейла или по управление на риска, както следва:

i) информация за подизпълнителите, като се посочват тяхното наименование и местоживеене или седалище или клон, дали те имат тесни връзки с ЛУАИФ, дали са лицензирани или регулирани субекти за целите на управлението на активи, техния надзорен орган, когато е приложимо, и включително идентификаторите на подизпълнителите, които са необходими за свързване на предоставената информация с други надзорни или публично достъпни източници на данни;

ii) броя на служителите в еквивалент на пълно работно време, наети от ЛУАИФ за извършване на ежедневни задачи по управление на портфейла или по управление на риска в рамките на това ЛУАИФ;

iii) списък и описание на дейностите, свързани с функциите по управление на портфейла и по управление на риска, които са делегирани;

iv) когато е делегирана функцията по управление на портфейла — размера и процента на активите на АИФ, които са предмет на договорености за делегиране във връзка с функцията по управление на портфейла;

v) броя на служителите в еквивалент на пълно работно време, наети от ЛУАИФ за извършване на наблюдение на договореностите за делегиране;

vi) броя и датите на периодичните прегледи за надлежна проверка, извършвани от ЛУАИФ с цел наблюдение на делегираната дейност, списък на установените проблеми и, когато е приложимо, на мерките, приети за справяне с тези проблеми, както и датата, до която тези мерки трябва да бъдат приложени;

vii) когато има договорености за вторично делегиране — информацията, която се изисква по подточки i), iii) и (iv) по отношение на вторичните подизпълнители и дейностите, свързани с функциите по управление на портфейла и по управление на риска, които са вторично делегирани;

viii) началната дата и датата на изтичане на срока на действие на договореностите за делегиране и за вторично делегиране.“;

ii) добавя се следната буква:

„е) списък на държавите членки, в които дяловете или акциите на АИФ действително се предлагат от ЛУАИФ или от дистрибутор, който действа от името на това ЛУАИФ.“;

в) в параграф 5 втора алинея се заменя със следното:

„При извънредни обстоятелства и когато това е необходимо, за да се осигури стабилността и целостта на финансовата система или да се насърчи дългосрочният устойчив растеж, ЕОЦКП след консултация с ЕССР може да поиска от компетентните органи на държавата членка по произход на ЛУАИФ да наложат допълнителни изисквания за докладване.“;

г) вмъкват се следните параграфи:

„5а. ЕОЦКП разработва проекти на регулаторни технически стандарти, с които се уточняват:

а) подробната информация, подлежаща на докладване в съответствие с параграф 1 и параграф 2, букви а), б), в), д) и е);

б) подходящата степен на стандартизация на информацията, подлежаща на докладване в съответствие с параграф 2, буква г);

в) честотата и времето на докладване.

При разработването на проекта на регулаторните технически стандарти, посочени в първа алинея, буква б), ЕОЦКП не въвежда задължения за докладване в допълнение към установените в параграф 2, буква г).

При разработването на проекта на регулаторните технически стандарти, посочени в първа алинея, букви а) и б), ЕОЦКП взема предвид други изисквания за докладване, които се прилагат спрямо ЛУАИФ, международните промени и стандарти, както и констатациите от доклада, изготвен в съответствие с член 69а, параграф 2.

ЕОЦКП представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти в срок до 16 април 2027 г.

На Комисията се делегира правомощието да допълва настоящата директива, като приема регулаторните технически стандарти, посочени в първа алинея, в съответствие с членове 10 – 14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

5б. ЕОЦКП разработва проекти на технически стандарти за изпълнение, с които се уточняват:

а) форматът и стандартите за данните за докладите, посочени в параграфи 1 и 2;

б) идентификаторите, които са необходими за свързване на данните за активите, ЛУАИФ и АИФ в докладите, посочени в параграфи 1 и 2, с други надзорни или публично достъпни източници на данни;

в) методите и договореностите за представяне на докладите, посочени в параграфи 1 и 2 от настоящия член, включително методите и договореностите за подобряване на стандартизацията на данните и ефективния обмен и използване на данните, които всеки съответен компетентен орган вече е докладвал чрез рамка за докладване на Съюза на равнището на Съюза или на национално равнище, като се вземат предвид констатациите от доклада, изготвен в съответствие с член 69а, параграф 2;

г) образеца, включително минималните допълнителни изисквания за докладване, които ЛУАИФ трябва да използват при извънредни обстоятелства, както е посочено в параграф 5, втора алинея.

ЕОЦКП представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение в срок до 16 април 2027 г.

На Комисията се предоставя правомощието да приеме посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“;

д) параграф 6 се заменя със следното:

„6. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 56 и при условията на членове 57 и 58, за да допълни настоящата директива, като уточнява в кои случаи се счита, че за целите на параграф 4 от настоящия член е използван ливъридж в значителна степен.“

13) В член 25 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Компетентните органи на държавата членка по произход на ЛУАИФ гарантират, че цялата информация, събрана в съответствие с член 24 за всички ЛУАИФ, върху които те упражняват надзор, както и информацията, събрана в съответствие с член 7, се предоставя на разположение на другите съответни компетентни органи, на ЕОЦКП, на ЕБО, на Европейския надзорен орган (Европейския орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване), създаден с Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета (*) (наричани заедно „Европейски надзорни органи“ или „ЕНО“) и на ЕССР, когато това е необходимо за целите на изпълнението на техните задължения, чрез установените в член 50 процедури.

Компетентните органи на държавата членка по произход на ЛУАИФ гарантират, че цялата информация, събрана съгласно член 24 за всички ЛУАИФ, върху които те упражняват надзор, се предоставя на разположение на ЕСЦБ единствено за статистически цели, чрез установените в член 50 процедури.

Компетентните органи на държавата членка по произход на ЛУАИФ предоставят незабавно информация чрез установените в член 50 процедури и на двустранна основа на компетентните органи на други пряко засегнати държави членки, ако ЛУАИФ, за което отговарят, или АИФ, управляван от това ЛУАИФ, би могло потенциално да съставлява сериозен източник на риск от контрагента за кредитна институция или други системно значими институции в други държави членки или за стабилността на финансовата система в друга държава членка.

(*) Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/79/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 48).“

14) В член 35, параграф 2 букви б) и в) се заменят със следното:

„б) третата държава, в която е установен АИФ от трета държава, не е определена като високорискова трета държава съгласно член 9, параграф 2 от Директива (ЕС) 2015/849;

в) третата държава, в която е установен АИФ от трета държава, е подписала споразумение с държавата членка по произход на лицензираното ЛУАИФ и с всяка друга държава членка, в която се планира да се предлагат дяловете или акциите на АИФ от третата държава, което напълно отговаря на стандартите, установени в член 26 от Модела на данъчна конвенция на ОИСР относно доходите и капитала, и гарантира ефективен обмен на информация по данъчни въпроси, включително многостранни данъчни споразумения, и третата държава не е посочена в приложение I към заключенията на Съвета относно преработения списък на ЕС на юрисдикциите, неоказващи съдействие за данъчни цели.“

15) В член 36 параграф 1 се изменя, както следва:

а) буква в) се заменя със следното:

„в) третата държава, в която е установен АИФ от трета държава, не е определена като високорискова трета държава съгласно член 9, параграф 2 от Директива (ЕС) 2015/849;

г) третата държава, в която е установен АИФ от трета държава, е подписала споразумение с държавата членка по произход на лицензираното ЛУАИФ и с всяка друга държава членка, в която се планира да се предлагат дяловете или акциите на АИФ от третата държава, което напълно отговаря на стандартите, установени в член 26 от Модела на данъчна конвенция на ОИСР относно доходите и капитала, и гарантира ефективен обмен на информация по данъчни въпроси, включително многостранни данъчни споразумения, и третата държава не е посочена в приложение I към заключенията на Съвета относно преработения списък на ЕС на юрисдикциите, неоказващи съдействие за данъчни цели.“

16) В член 37 параграф 7 се изменя, както следва:

а) в първа алинея букви д) и е) се заменят със следното:

„д) третата държава, в която е установен ЛУАИФ от трета държава, не е определена като високорискова трета държава съгласно член 9, параграф 2 от Директива (ЕС) 2015/849;

е) третата държава, в която е установен ЛУАИФ от трета държава, е подписала споразумение с референтната държава членка, което напълно отговаря на стандартите, установени в член 26 от Модела на данъчна конвенция на ОИСР относно доходите и капитала, и гарантира ефективен обмен на информация по данъчни въпроси, включително многостранни данъчни споразумения, и третата държава не е посочена в приложение I към заключенията на Съвета относно преработения списък на ЕС на юрисдикциите, неоказващи съдействие за данъчни цели.“;

б) добавя се следната алинея:

„Ако третата държава, в която е установен ЛУАИФ от трета държава, е определена като високорискова трета държава съгласно член 9, параграф 2 от Директива (ЕС) 2015/849, както е посочено в първа алинея, буква д), или бъде добавена в приложение I към заключенията на Съвета относно преработения списък на ЕС на юрисдикциите, неоказващи съдействие за данъчни цели, както е посочено в първа алинея, буква е), след като бъде лицензиран ЛУАИФ от трета държава, в рамките на подходящ срок ЛУАИФ от трета държава предприема мерки, необходими за коригиране на положението по отношение на управлявания от него АИФ, като надлежно се отчитат интересите на инвеститорите. Този срок не е по-дълъг от две години.“

17) В член 40, параграф 2, първа алинея букви б) и в) се заменят със следното:

„б) третата държава, в която е установен АИФ от трета държава, не е определена като високорискова трета държава съгласно член 9, параграф 2 от Директива (ЕС) 2015/849;

в) третата държава, в която е установен АИФ от трета държава, е подписала споразумение с референтната държава членка и с всяка друга държава членка, в която се планира да се предлагат дяловете или акциите на АИФ от третата държава, което напълно отговаря на стандартите, установени в член 26 от Модела на данъчна конвенция на ОИСР относно доходите и капитала, и гарантира ефективен обмен на информация по данъчни въпроси, включително многостранни данъчни споразумения, и тази трета държава не е посочена в приложение I към заключенията на Съвета относно преработения списък на ЕС на юрисдикциите, неоказващи съдействие за данъчни цели.“

18) В член 42, параграф 1, първа алинея буква в) се заменя със следното:

„в) третата държава, в която е установен ЛУАИФ от трета държава или АИФ от трета държава, не е определена като високорискова трета държава съгласно член 9, параграф 2 от Директива (ЕС) 2015/849;

г) третата държава, в която е установен ЛУАИФ от трета държава или АИФ от трета държава, е подписала споразумение с държавата членка, в която се планира да се предлагат дяловете или акциите на АИФ от третата държава, което напълно отговаря на стандартите, установени в член 26 от Модела на данъчна конвенция на ОИСР относно доходите и капитала, и гарантира ефективен обмен на информация по данъчни въпроси, включително многостранни данъчни споразумения, и третата държава не е посочена в приложение I към заключенията на Съвета относно преработения списък на ЕС на юрисдикциите, неоказващи съдействие за данъчни цели.“

19) В член 43 се добавя следният параграф:

„3. Държавите членки гарантират, че лицензирано ЛУАИФ от ЕС е в състояние да предлага дялове или акции на АИФ от ЕС, който инвестира предимно в акции на определено дружество, на служителите на това дружество или на свързаните с него субекти в рамките на спестовни схеми или схеми за участие на служителите на национална или трансгранична основа.

Когато такъв АИФ се предлага на служители на трансгранична основа, държавата членка, в която се извършва предлагането, не налага допълнителни изисквания в допълнение към приложимите в държавата членка по произход на АИФ.“

20) В член 46, параграф 2 буква й) се заменя със следното:

„й) изискват от ЛУАИФ в интерес на инвеститорите при изключителни обстоятелства и след консултация с ЛУАИФ да задействат или деактивират инструмента за управление на ликвидността, посочен в приложение V, точка 1, когато съществуват рискове за защитата на инвеститорите или за финансовата стабилност, които по разумен и балансиран начин налагат такова задействане или деактивиране.“

21) Член 47 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Задължението за професионална тайна се прилага по отношение на всички лица, които работят или са работили за ЕОЦКП, за компетентните органи или за всяко друго лице, на което ЕОЦКП е делегирал задачи, включително одитори и експерти, с които ЕОЦКП е сключил договор. Информацията, представляваща професионална тайна, не може да се разкрива на друго лице или орган, освен ако това разкриване е необходимо за процесуални цели или за случаи, попадащи в обхвата на данъчното законодателство.“;

б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Цялата информация, обменяна съгласно настоящата директива между компетентните органи, ЕНО и ЕССР, се счита за поверителна, с изключение на случаите, когато:

а) ЕОЦКП или компетентният орган или друг засегнат орган или структура заяви в момента на предаването, че тази информация може да бъде разкрита;

б) разкриването на информацията е необходимо за процесуални цели; или

в) оповестената информация се използва в съкратена или в обобщена форма, в която отделните участници на финансовите пазари не могат да бъдат идентифицирани.

Параграф 2 и първа алинея от настоящия параграф не изключват обмена на информация между компетентните органи и данъчните органи, които се намират в една и съща държава членка. Когато информацията произхожда от друга държава членка, тя се оповестява в съответствие с първото изречение от настоящата алинея само с изричното съгласие на компетентните органи, които са я оповестили.“;

в) в параграф 4 се добавя следната буква:

„г) изисква от ЛУАИФ от трета държава, които предлагат в Съюза управлявани от тях АИФ, или от ЛУАИФ от ЕС, управляващи АИФ от трета държава, в интерес на инвеститорите при изключителни обстоятелства и след консултация с ЛУАИФ да задействат или деактивират инструмента за управление на ликвидността, посочен в приложение V, точка 1, когато са налице рискове за защитата на инвеститорите или за финансовата стабилност, които по разумен и балансиран начин налагат такова задействане или деактивиране.“

22) Член 50 се изменя, както следва:

а) параграф 5 се заменя със следното:

„5. Когато компетентните органи на дадена държава членка имат доказуеми основания да предполагат, че ЛУАИФ, върху което не упражняват надзор, извършва или е извършвало действия, които са в противоречие с настоящата директива, те уведомяват възможно най-подробно за това ЕОЦКП и компетентните органи на държавата членка по произход и на приемащите държави членки на съответното ЛУАИФ. Уведомените компетентни органи предприемат съответните действия и информират ЕОЦКП и уведомяващите компетентни органи за резултата от действията, както и, доколкото е възможно, за важни, развили се междувременно процеси. Настоящият параграф не накърнява правомощията на уведомяващия компетентен орган.

5а. Когато компетентните органи на държавата членка по произход на ЛУАИФ упражняват правомощия съгласно член 46, параграф 2, буква й), те уведомяват за това компетентните органи на приемащата държава членка на ЛУАИФ, ЕОЦКП и — ако са налице потенциални рискове за стабилността и целостта на финансовата система — ЕССР.

5б. Компетентните органи на приемащата държава членка на ЛУАИФ може да поискат от компетентните органи на държавата членка по произход на ЛУАИФ да упражнят правомощията съгласно член 46, параграф 2, буква й), като уточнят причините за искането и информират за това ЕОЦКП и — ако са налице потенциални рискове за стабилността и целостта на финансовата система — ЕССР.

5в. Когато компетентните органи на държавата членка по произход на ЛУАИФ не са съгласни с искането по параграф 5б, те информират за това компетентните органи на приемащата държава членка на ЛУАИФ, ЕОЦКП и — когато ЕССР е бил информиран за това искане съгласно параграф 5б — ЕССР, като посочват причините за несъгласието.

5г. Въз основа на информацията, получена съгласно с параграфи 5б и 5в, ЕОЦКП издава становище без неоправдано забавяне на компетентните органи на държавата членка по произход на ЛУАИФ относно упражняването на правомощията съгласно член 46, параграф 2, буква й). ЕОЦКП предава това становище на компетентните органи на приемащата държава членка на ЛУАИФ.

5д. Когато компетентните органи на държавата членка по произход на ЛУАИФ не действат в съответствие със становището на ЕОЦКП по параграф 5г или не възнамеряват да се съобразят с това становище, те информират за това ЕОЦКП и компетентните органи на приемащата държава членка на ЛУАИФ, като посочват причините за несъобразяване от тяхна страна или за намерението си да не се съобразят със становището. В случай на сериозна заплаха за защитата на инвеститорите, за правилното функциониране и целостта на финансовите пазари или за стабилността на цялата финансова система в Съюза или на част от нея, и освен ако това оповестяване противоречи на законните интереси на притежателите на дялове или на акционерите в АИФ или на обществеността, ЕОЦКП може да оповести факта, че компетентните органи на държавата членка по произход на ЛУАИФ не се съобразяват или не възнамеряват да се съобразят с неговото становище, заедно с посочените от тези компетентни органи причини за несъобразяване от тяхна страна или за намерението им да не се съобразят със становището. ЕОЦКП анализира дали ползите от оповестяването биха надвишили рисковете от засилване на заплахите за защитата на инвеститорите, за правилното функциониране и целостта на финансовите пазари или за стабилността на цялата финансова система в Съюза или на част от нея, произтичащи от това оповестяване, и уведомява предварително компетентните органи на държавата членка по произход на ЛУАИФ за това оповестяване.

5е. Компетентните органи на приемащата държава членка на ЛУАИФ могат, когато имат основателни причини за това, да поискат от компетентните органи на държавата членка по произход на ЛУАИФ да упражнят незабавно правомощията съгласно член 46, параграф 2, различни от тези по буква й) от същия параграф, като уточнят причините за своето искане по най-конкретния възможен начин и да информират за това ЕОЦКП и — ако са налице потенциални рискове за стабилността и целостта на финансовата система — ЕССР.

Компетентните органи на държавата членка по произход на ЛУАИФ информират без неоправдано забавяне за упражнените правомощия и констатациите си компетентните органи на приемащата държава членка на ЛУАИФ, ЕОЦКП и — ако са налице потенциални рискове за стабилността и целостта на финансовата система — ЕССР.

5ж. Когато държава членка е упражнила дерогацията, с която се разрешава определянето на депозитар, установен в друга държава членка, както е посочено в член 21, параграф 5а, и когато компетентните органи на държавата членка по произход на АИФ или, в случай че АИФ не е регулиран, компетентните органи на държавата членка по произход на ЛУАИФ, което управлява АИФ, имат основателни причини да предполагат, че депозитарят, върху който не упражняват надзор, извършва или е извършил действия, които са в противоречие с настоящата директива, въпросните компетентни органи незабавно уведомяват възможно най-подробно за това ЕОЦКП и компетентните органи на съответния депозитар. Уведомените компетентни органи предприемат подходящи действия и информират ЕОЦКП и уведомяващите компетентни органи за резултата от тези действия. Настоящият параграф не накърнява правомощията на уведомяващите компетентни органи.

5з. ЕОЦКП може да поиска от компетентните органи да му представят без неоправдано забавяне обяснения във връзка с конкретни случаи, които представляват сериозна заплаха за защитата на инвеститорите, за правилното функциониране и целостта на финансовите пазари или за стабилността на цялата финансова система на Съюза или на част от нея.“;

б) в параграф 6 първата алинея се заменя със следното:

„За да се осигури еднаквото прилагане на настоящата директива по отношение на обмена на информация, ЕОЦКП може да разработва проекти на технически стандарти за изпълнение с цел определяне на процедурите за обмен на информация между съответните компетентни органи, Европейските надзорни органи, ЕССР и ЕСЦБ, попадащи в обхвата на приложимите разпоредби на настоящата директива.“;

в) добавя се следният параграф:

„7. До 16 април 2026 г. ЕОЦКП разработва насоки, съдържащи указания, които да направляват компетентните органи при упражняването на правомощията, предвидени в член 46, параграф 2, буква й), и указания относно случаите, в които може да се стигне до отправяне на исканията, посочени в параграфи 5б и 5е. При разработването на тези насоки ЕОЦКП взема предвид потенциалните последици от тази надзорна намеса за защитата на инвеститорите и финансова стабилност в друга държава членка или в Съюза. Тези насоки отчитат, че ЛУАИФ носят основната отговорност за управлението на ликвидния риск.“

23) Член 60 се заменя със следното:

„*Член 60*

Оповестяване на дерогации

Когато държава членка се възползва от дерогация или възможност, предвидени в членове 6 или 9, член 15, параграф 4ж, или членове 21, 22, 28 или 43, тя информира Комисията за това, както и за всички последващи промени. Комисията оповестява информацията на уебсайт или по друг леснодостъпен начин.“

24) Член 61 се изменя, както следва:

а) параграф 5 се заличава;

б) добавя се следният параграф:

„6. ЛУАИФ, управляващи АИФ, които предоставят заеми и са учредени преди 15 април 2024 г., се считат за отговарящи на изискванията на член 15, параграфи 4а – 4г и на член 16, параграф 2а до 16 април 2029 г.

До 16 април 2029 г., когато условната стойност на заемите, отпуснати от АИФ на всеки отделен заемополучател, или ливъриджът на АИФ е над ограниченията, посочени съответно в член 15, параграфи 4а и 4б, ЛУАИФ, управляващи въпросните АИФ, не увеличават тази стойност или този ливъридж. Когато условната стойност на заемите, отпуснати от АИФ на всеки отделен заемополучател, или ливъриджът на АИФ е под ограниченията, посочени съответно в член 15, параграфи 4а и 4б, ЛУАИФ, управляващи въпросните АИФ, не увеличават тази стойност или този ливъридж над тези ограничения.

ЛУАИФ, управляващи АИФ, които предоставят заеми и са учредени преди 15 април 2024 г. и които не набират допълнителен капитал след 15 април 2024 г., се считат за отговарящи на изискванията на член 15, параграфи 4а – 4г и на член 16, параграф 2а по отношение на тези АИФ.

Въпреки първа, втора и трета алинея от настоящия параграф ЛУАИФ, управляващо АИФ, които предоставят заеми и са учредени преди 15 април 2024 г., може да избере да спазва изискванията на член 15, параграфи 4а – 4г и на член 16, параграф 2а, при условие че компетентните органи на държавата членка по произход на ЛУАИФ са уведомени за това.

Когато АИФ предоставя заеми преди 15 април 2024 г., ЛУАИФ може да продължат да управляват такива АИФ, без да спазват член 15, параграф 3, буква г) и член 15, параграфи 4д, 4е, 4ж, 4з и 4и по отношение на тези заеми.“

25) Вмъква се следният член:

„*Член 69-а*

Друг преглед

1. До 16 април 2029 г. и след доклада, изготвен от ЕОЦКП по член 7, параграф 8, Комисията започва преглед на функционирането на предвидените в настоящата директива правила и натрупания от прилагането им опит. Прегледът ще включва оценка на следните аспекти:

а) въздействието върху финансовата стабилност на наличието и активирането от страна на ЛУАИФ на инструменти за управление на ликвидността;

б) ефективността на предвидените в членове 7 и 8 изисквания при издаването на разрешение за упражняване на дейност от ЛУАИФ, що се отнася до режима на делегиране, предвиден в член 20 от настоящата директива, по-специално по отношение на предотвратяването на създаването в Съюза на дружества „пощенска кутия“;

в) целесъобразността на предвидените в член 15 и член 16, параграфи 2а и 2е изисквания, приложими за ЛУАИФ, управляващи АИФ, които предоставят заеми;

г) действието на дерогацията, позволяваща определянето на депозитар, установен в друга държава членка, както е посочено в член 21, параграф 5а, и потенциалните ползи и рискове — включително въздействието върху защитата на инвеститорите, финансовата стабилност, ефективността на надзора и наличието на пазарни възможности — от изменението на обхвата на тази дерогация в съответствие с целите на съюза на капиталовите пазари;

д) целесъобразността на изискванията, приложими към ЛУАИФ, управляващи АИФ по инициатива на трето лице, както е предвидено в член 14, параграф 2а, и необходимостта от допълнителни гаранции за предотвратяване на заобикалянето на тези изисквания, и по-специално дали разпоредбите на настоящата директива относно конфликтите на интереси са ефективни и подходящи за установяване, управление, наблюдение и когато е приложимо — оповестяване на конфликти на интереси, произтичащи от отношенията между ЛУАИФ и инициатора — трето лице;

е) целесъобразността и въздействието върху защитата на инвеститорите от назначаването на поне един директор без изпълнителни функции или независим директор в управителния орган на ЛУАИФ, когато то управлява АИФ, предлагани на инвеститори на дребно.

2. До 16 април 2026 г. ЕОЦКП представя на Комисията доклад относно разработването на интегрираното събиране на надзорни данни, в който се поставя акцент върху начините за:

а) намаляване на областите, в които има дублиране и несъответствия между рамките за отчетност в сектора за управление на активи и в други сектори на финансовата индустрия; както и

б) подобряване на стандартизацията на данните и ефективното споделяне и използване на данните, както на равнището на Съюза, така и на национално равнище, които съответен компетентен орган вече е подал в изпълнение на рамката за отчетност на Съюза.

3. При изготвянето на доклада по параграф 2 ЕОЦКП работи в тясно сътрудничество с Европейската централна банка, другите ЕНО и националните компетентни органи.

4. След прегледа по параграф 1 и след консултация с ЕОЦКП Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад, съдържащ заключенията от този преглед.“

26) Приложение I се изменя в съответствие с приложение I към настоящата директива

27) Текстът на приложение II към настоящата директива се добавя като приложение V.

Член 2

Изменения на Директива 2009/65/ЕО

Директива 2009/65/ЕО се изменя, както следва:

1) В член 2, параграф 1 се добавят следните букви:

„ф) „централен депозитар на ценни книжа“ е централен депозитар на ценни книжа съгласно определението в член 2, параграф 1, точка 1 от Регламент (ЕС) № 909/2014 на Европейския парламент и на Съвета (*)

(*) Регламент (ЕС) № 909/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. за подобряване на сетълмента на ценни книжа в Европейския съюз и за централните депозитари на ценни книжа, както и за изменение на директиви 98/26/ЕО и 2014/65/ЕС и Регламент (ЕС) № 236/2012 (ОВ L 257, 28.8.2014 г., стр. 1).“

2) Член 6 се изменя, както следва:

а) параграф 3 се изменя, както следва:

i) в първа алинея, буква б) се добавят следните точки:

„iii) получаване и предаване на нареждания във връзка с финансови инструменти;

iv) всяка друга функция или дейност, която вече се изпълнява от управляващото дружество във връзка с управляван от него ПКИПЦК в съответствие с настоящия член, или във връзка с услуги, които то предоставя в съответствие с настоящия параграф, при условие че всеки потенциален конфликт на интереси, породен от предоставянето на тази функция или дейност на други страни, се управлява по подходящ начин.“;

ii) в първа алинея се добавя следната буква:

„в) администриране на бенчмаркове в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/1011;“;

iii) втората алинея се заменя със следното:

„Управляващите дружества не могат да получат разрешение съгласно настоящата директива да предоставят само услугите, посочени в настоящия параграф. Управляващите дружества нямат разрешение да предоставят услугите, посочени в първа алинея, буква в), които се използват в управляваните от тях ПКИПЦК.“;

б) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Член 15, член 16, с изключение на параграф 5, първа алинея, и членове 23, 24 и 25 от Директива 2014/65/ЕС се прилагат, когато услугите, посочени в параграф 3, букви а) и б) от настоящия член, се предоставят от управляващите дружества.“

3) Член 7 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 първа алинея се изменя, както следва:

i) букви б) и в) се заменят със следното:

„б) лицата, ръководещи фактически дейността на управляващото дружество, притежават достатъчно добра репутация и опит и по отношение на вида на управляваното от дружеството ПКИПЦК, като имената на тези лица, както и на всяко лице, което е приемник на техните функции, се съобщават незабавно на компетентните органи и решенията във връзка с управлението на дейността на управляващото дружество се вземат най-малко от две отговарящи на тези условия физически лица, които са наети на пълно работно време от управляващото дружество или са изпълнителни членове или членове на ръководния орган на управляващото дружество, ангажирани на пълно работно време, за да ръководят стопанската дейност на това управляващо дружество, и са с местоживеене в Съюза;

в) заявлението за разрешение се придружава от програма за дейността, в която се определя най-малко организационната структура на управляващото дружество, като се посочват човешките и техническите ресурси, които ще бъдат използвани за осъществяване на дейността на управляващото дружество, информация за лицата, ръководещи фактически дейността на управляващото дружество, включително:

i) описание на ролята, длъжността и позицията на тези лица в йерархията;

ii) описание на йерархичната структура и задълженията на тези лица в рамките на управляващото дружество и извън него;

iii) преглед на времето, което всяко от тези лица разпределя за изпълнението на всяко задължение;

iv) информация за начина, по който управляващото дружество възнамерява да изпълни задълженията си съгласно настоящата директива и задълженията си съгласно член 3, параграф 1, член 6, параграф 1, буква а) и член 13, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2019/2088 (*), както и подробно описание на подходящите човешки и технически ресурси, които да бъдат използвани от управляващото дружество за тази цел.

(*) Регламент (ЕС) 2019/2088 на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2019 г. относно оповестяването на информация във връзка с устойчивостта в сектора на финансовите услуги (ОВ L 317, 9.12.2019 г., стр. 1).“;

ii) добавя се следната буква:

„д) управляващото дружество предоставя информация относно договореностите за делегиране и вторично делегиране на трети лица на функциите в съответствие с член 13, състояща се най-малко от следното:

i) фирма и съответния идентификационен код на управляващото дружество;

ii) за всеки подизпълнител:

— фирма и съответния идентификационен код на правния субект,

— юрисдикцията по мястото му на установяване и

— когато е приложимо, неговия надзорен орган;

iii) подробно описание на човешките и техническите ресурси, наети от управляващото дружество за:

— изпълнението на ежедневни задачи по управление на портфейла или по управление на риска в рамките на управляващото дружество и

— наблюдение на делегираната дейност;

iv) по отношение на всяко ПКИПЦК, което управлява или възнамерява да управлява:

— кратко описание на делегираната функция по управление на портфейла, включително дали такова делегиране представлява частично или пълно делегиране, и

— кратко описание на делегираната функция по управление на риска, включително дали такова делегиране представлява частично или пълно делегиране;

v) описание на мерките за периодична надлежна проверка, които управляващото дружество да извършва, за да наблюдава делегираната дейност.“;

б) добавя се следният параграф:

„7. Държавите членки изискват управляващите дружества да уведомят компетентните органи на своята държава членка по произход за всякакви съществени промени в условията за първоначалното разрешение, по-специално съществени промени в информацията, предоставена в съответствие с настоящия член, преди внасянето на тези промени.“

4) Член 13 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

i) уводният текст се заменя със следното:

„ Управляващите дружества, които възнамеряват да делегират на трети лица изпълнението от тяхно име на една или повече от функциите, посочени в приложение II, или на услугите, посочени в член 6, параграф 3, уведомяват компетентните органи на своята държава членка по произход, преди договореностите за делегиране да влязат в сила. Следните условия трябва да бъдат спазени:“;

ii) буква б) се заменя със следното:

„б) мандатът не трябва да възпрепятства доброто упражняване на надзора на управляващото дружество; в частност той не трябва да възпрепятства управляващото дружество да действа, нито ПКИПЦК да бъде управлявано с оглед най-добрите интереси на инвеститорите и клиентите;“;

iii) букви ж), з) и и) се заменят със следното:

„ж) мандатът не трябва да възпрепятства лицата, ръководещи дейността на управляващото дружество, да дават по всяко време допълнителни инструкции на предприятието, на което са делегирани функции или предоставянето на услуги, или да оттеглят мандата с незабавно действие, когато това действие е в интерес на инвеститорите и клиентите;

з) като се има предвид естеството на функциите и предоставянето на услуги, които се делегират, предприятието, на което се делегират функции или предоставянето на услуги, трябва да бъде квалифицирано и способно да поеме тези функции или да изпълнява въпросните услуги;

i) в проспектите на ПКИПЦК трябва да са изброени функциите, които управляващото дружество има разрешение да делегира в съответствие с настоящия член; както и

й) управляващото дружество трябва да бъде в състояние да обоснове с обективни причини цялата си структура на делегиране.“;

б) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Отговорността на управляващото дружество или депозитаря не се засяга от факта, че управляващото дружество е делегирало функции или услуги на трето лице. Управляващото дружество не може да делегира функциите или услугите в такава степен, че по същество да престане да бъде считано за управляващо дружество на ПКИПЦК или за доставчик на услугите, посочени в член 6, параграф 3, и да се превърне в образувание „пощенска кутия.

3. Чрез дерогация от параграфи 1 и 2 от настоящия член, когато посочената в приложение II, трето тире функция по предлагане се изпълнява от един или няколко дистрибутори, които действат от свое име и предлагат на пазара ПКИПЦК съгласно Директива 2014/65/ЕС или чрез основаващи се на застраховане инвестиционни продукти в съответствие с Директива (ЕС) 2016/97 на Европейския парламент и на Съвета (*), тази функция не се счита за делегиране, за което се прилагат изискванията по параграфи 1 и 2 от настоящия член, независимо от наличието на евентуално споразумение за дистрибуция между управляващото дружество и дистрибутора.

4. Управляващото дружество гарантира, че изпълнението на функциите, посочени в приложение II, и предоставянето на услугите, посочени в член 6, параграф 3, са в съответствие с настоящата директива. Това задължение се прилага независимо от регулаторния статут или местонахождението на подизпълнителя или на вторичния подизпълнител.

5. Комисията приема чрез делегирани актове в съответствие с член 112а мерки, определящи:

а) условията за изпълнение на изискванията, посочени в параграф 1;

б) условията, при които трябва да се счита, че управляващото дружество на ПКИПЦК е делегирало функциите си в такава степен, че се е превърнало в образувание „пощенска кутия“ и вече не може да се счита за управляващо дружество на ПКИПЦК или за доставчик на услугите, посочени в член 6, параграф 3, посочено в параграф 2.

6. До 16 април 2029 г. ЕОЦКП представя на Европейския парламент, Съвета и Комисията доклад, в който се анализират пазарните практики по отношение на делегирането и спазването на член 7 и с параграфи 1 — 5 от настоящия член, въз основа, *inter alia*, на данните, докладвани на компетентните органи в съответствие с член 20а, параграф 2, буква г), и въз основа на упражняването на правомощията на ЕОЦКП за сближаване на надзорните практики. В този доклад се анализира и спазването на изискванията по същество на настоящата директива.

_____

(*) Директива (ЕС) 2016/97 на Европейския парламент и на Съвета от 20 януари 2016 г. относно разпространението на застрахователни продукти (ОВ L 26, 2.2.2016 г., стр. 19).“

5) Член 14 се изменя, както следва:

а) вмъква се следният параграф:

„2а. Когато управляващото дружество управлява или възнамерява да управлява ПКИПЦК по инициатива на трето лице, включително когато ПКИПЦК използва името на инициатор — трето лице, или когато управляващото дружество назначава инициатор — трето лице като подизпълнител съгласно член 13, управляващото дружество, като отчита всички конфликти на интереси, представя на компетентните органи на своята държава членка по произход подробни обяснения и доказателства за спазването от негова страна на параграф 1, буква г) от настоящия член. По-специално управляващото дружество посочва разумните стъпки, които е предприело за предотвратяване на конфликти на интереси, произтичащи от отношенията с третото лице, или, когато тези конфликти на интереси не могат да бъдат предотвратени, как то идентифицира, управлява, наблюдава и, когато е приложимо, оповестява тези конфликти на интереси, за да се предотврати неблагоприятното им въздействие върху интересите на ПКИПЦК и неговите инвеститори.“;

б) добавя се следният параграф:

„4. За целите на параграф 1, буква а) до 16 октомври 2025 г. ЕОЦКП представя на Европейския парламент, Съвета и Комисията доклад, в който се прави оценка на разходите, начислявани от ПКИПЦК и управляващите дружества на инвеститорите и се дава обяснение за причините за размера на тези разходи и за евентуални разлики между тях, включително за разликите, произтичащи от естеството на съответното ПКИПЦК. Като част от тази оценка ЕОЦКП анализира, в рамките на член 29 от Регламент (ЕС) № 1095/2010, целесъобразността и ефективността на критериите, определени в инструментите на ЕОЦКП за сближаване по отношение на надзора на разходите.

За целите на този доклад и в съответствие с член 35 от Регламент (ЕС) № 1095/2010 компетентните органи предоставят на ЕОЦКП еднократно данни за разходите, включително всички такси, налози и разноски, които се поемат пряко или непряко от инвеститорите или от управляващото дружество във връзка с операциите на ПКИПЦК и които трябва да бъдат пряко или непряко разпределени на ПКИПЦК. Компетентните органи предоставят тези данни на ЕОЦКП в рамките на своите правомощия, които включват правомощието да изискват от управляващите дружества да предоставят информация, както е уредено в член 98, параграф 2 от настоящата директива.“

6) Вмъква се следният член:

„*Член 18а*

1. Държавите членки гарантират, че ПКИПЦК разполагат най-малко с посочените в приложение IIA инструменти за управление на ликвидността.

2. ПКИПЦК избира най-малко два подходящи инструмента за управление на ликвидността измежду посочените в приложение IIA, точки 2 — 8, след като оцени целесъобразността на тези инструменти по отношение на преследваната от него инвестиционна стратегия, ликвидния си профил и политиката си за обратно изкупуване. ПКИПЦК включва тези инструменти в правилника на фонда или в учредителните актове за евентуално използване в интерес на инвеститорите на ПКИПЦК. Не е възможно този избор да включва само инструментите, посочени в приложение IIA, точки 5 и 6.

Чрез дерогация от първа алинея ПКИПЦК може да реши да избере само един инструмент за управление на ликвидността измежду посочените в приложение IIA, точки 2 — 8, ако това ПКИПЦК е получил разрешение като фонд на паричния пазар в съответствие с Регламент (ЕС) 2017/1131 на Европейския парламент и на Съвета (*).

ПКИПЦК прилага подробни политики и процедури за задействането и деактивирането на всеки избран инструмент за управление на ликвидността, както и за оперативните и административните договорености за използването на такъв инструмент. Изборът, посочен в първа и втора алинея, и подробните политики и процедури за задействането и деактивирането се съобщават на компетентните органи на държавата членка по произход на ПКИПЦК.

Обратното изкупуване в натура, посочено в приложение IIA, точка 8, се задейства само с цел удовлетворяване на исканията за обратно изкупуване на професионалните инвеститори и ако обратното изкупуване в натура съответства на пропорционален дял от активите, държани от ПКИПЦК.

Чрез дерогация от четвърта алинея от настоящия параграф обратното изкупуване в натура може да не съответства на пропорционален дял от активите, държани от ПКИПЦК, ако това ПКИПЦК се предлага единствено на професионални инвеститори или ако инвестиционната политика на това ПКИПЦК има за цел да възпроизведе състава на определен индекс на акции или на облигации и това ПКИПЦК е борсово търгуван фонд съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 46 от Директива 2014/65/ЕС.

3. ЕОЦКП разработва проекти на регулаторни технически стандарти за уточняване на характеристиките на инструментите за управление на ликвидността, посочени в приложение IIA.

При разработването на тези проекти на регулаторни технически стандарти ЕОЦКП взема предвид разнообразието от инвестиционни стратегии и базови активи на ПКИПЦК. Тези стандарти не ограничават възможността на ПКИПЦК да използват подходящ инструмент за управление на ликвидността за всички класове активи, юрисдикции и пазарни условия.

4. До 16 април 2025 г. ЕОЦКП разработва насоки относно подбора и калибрирането на инструментите за управление на ликвидността от страна на ПКИПЦК за целите на управлението на ликвидния риск и за смекчаване на рисковете за финансовата стабилност. Тези насоки отчитат, че ПКИПЦК носят основната отговорност за управлението на ликвидния риск. Те съдържат указания за обстоятелствата, при които може да бъде задействан механизъм за разделяне на активи (side pockets), посочен в приложение IIA, точка 9. Те трябва да предоставят достатъчно време за адаптиране преди началото на прилагането им, особено при вече съществуващи ПКИПЦК.

5. ЕОЦКП представя на Комисията посочените в параграф 3 от настоящия член проекти на регулаторни технически стандарти до 16 април 2025 г.

На Комисията се делегира правомощието да допълва настоящата директива, като приема посочените в параграф 3 регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10 — 14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

_____

(*) Регламент (ЕС) 2017/1131 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 г. относно фондовете на паричния пазар (ОВ L 169, 30.6.2017 г., стр. 8).“

7) Вмъкват се следните членове:

„*Член 20а*

1. Управляващото дружество редовно докладва на компетентните органи в държавата членка по произход на ПКИПЦК информация за основните пазари и инструменти, в които извършва търговия от името на управляваните от него ПКИПЦК.

Управляващото дружество предоставя по отношение на всяко управлявано от него ПКИПЦК информация за инструментите, с които търгува, пазарите, на които е член или на които търгува активно, както и за експозициите и активите на ПКИПЦК. Тази информация включва необходимите идентификатори за свързване на данните, предоставени относно активите, ПКИПЦК и управляващите дружества, с други надзорни или публично достъпни източници на данни.

2. За всяко управлявано от него ПКИПЦК управляващото дружество предоставя на компетентните органи на държавата членка по произход на ПКИПЦК следното:

а) механизмите за управление на ликвидността на ПКИПЦК, включително текущия избор на инструменти за управление на ликвидността, както и всяко тяхно задействане или деактивиране;

б) текущия рисков профил на ПКИПЦК, включително пазарния риск, ликвидния риск, риска от контрагента, другите рискове, включително операционния риск, и общия размер на използвания от ПКИПЦК ливъридж;

в) резултатите от стрес тестовете, извършени в съответствие с член 51, параграф 1;

г) информация относно договореностите за делегиране на функциите по управление на портфейла или по управление на риска, както следва:

i) информация за подизпълнителите, като се посочват тяхното наименование и местоживеене или седалище или клон, дали те имат тесни връзки с управляващото дружество, дали са лицензирани или регулирани субекти за целите на управлението на активи, техния надзорен орган, когато е приложимо, и включително идентификаторите на подизпълнителите, които са необходими за свързване на предоставената информация с други надзорни или публично достъпни източници на данни;

ii) броя на служителите в еквивалент на пълно работно време, наети от управляващото дружество за извършване на ежедневни задачи по управление на портфейла или по управление на риска в рамките на това управляващо дружество;

iii) списък и описание на дейностите, свързани с функциите по управление на портфейла и по управление на риска, които са делегирани;

iv) когато е делегирана функцията по управление на портфейла — размера и процента на активите на ПКИПЦК, които са предмет на договорености за делегиране във връзка с функцията по управление на портфейла;

v) броя на служителите в еквивалент на пълно работно време, наети от управляващото дружество с оглед на наблюдението на договореностите за делегиране;

vi) броя и датите на периодичните прегледи за надлежна проверка, извършвани от управляващото дружество с цел наблюдение на делегираната дейност, списък на установените проблеми и, когато е приложимо, на мерките, приети за справяне с тези проблеми, както и датата, до която тези мерки трябва да бъдат приложени;

vii) когато има договорености за вторично делегиране — информацията, която се изисква по подточки i), iii) и (iv) по отношение на вторичните подизпълнители и дейностите, свързани с функциите по управление на портфейла и по управление на риска, които са вторично делегирани;

viii) началната дата и датата на изтичане на срока на действие на договореностите за делегиране и за вторично делегиране;

д) списък на държавите членки, в които дяловете на ПКИПЦК действително се предлагат на пазара от неговото управляващо дружество или от дистрибутор, който действа от името на това управляващо дружество.

3. Компетентните органи на държавата членка по произход на ПКИПЦК гарантират, че цялата информация, събрана в съответствие с настоящия член, за всички ПКИПЦК, върху които упражняват надзор, както и информацията, събрана в съответствие с член 7, се предоставя на разположение на другите съответни компетентни органи, на ЕОЦКП, на ЕБО, на Европейския надзорен орган (Европейския орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване), създаден с Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета (*) (наричани заедно „Европейски надзорни органи“ или „ЕНО“) и на Европейския съвет за системен риск (ЕССР), когато това е необходимо за целите на изпълнението на техните задължения, чрез установените в член 101 процедури.

Компетентните органи на държавата членка по произход на ПКИПЦК гарантират, че цялата информация, събрана съгласно настоящия член, за всички ПКИПЦК, върху които те упражняват надзор, се предоставя на разположение на ЕСЦБ единствено за статистически цели, чрез установените в член 101 процедури.

Компетентните органи на държавата членка по произход на ПКИПЦК предоставят незабавно информация чрез установените в член 101 процедури и на двустранна основа на компетентните органи на други пряко засегнати държави членки, ако управляващото дружество, за което те отговарят или ПКИПЦК, управлявано от това управляващо дружество, би могло потенциално да съставлява сериозен източник на риск от контрагента за кредитна институция или други системно значими институции в други държави членки или за стабилността на финансовата система в друга държава членка.

4. Когато това е необходимо за ефективното наблюдение на системния риск, компетентните органи на държавата членка по произход на ПКИПЦК могат периодично или в конкретен случай да изискват информация в допълнение към описаната в параграф 1. Компетентните органи информират ЕОЦКП за всяко такова допълнително изискване за докладване.

При извънредни обстоятелства и когато това е необходимо, за да се осигури стабилността и целостта на финансовата система или да се насърчи дългосрочният устойчив растеж, след консултация със ЕССР ЕОЦКП може да поиска от компетентните органи на държавата членка по произход на ПКИПЦК да наложат допълнителни изисквания за докладване.

5. ЕОЦКП разработва проекти на регулаторни технически стандарти, в които се уточняват:

а) подробната информация, която трябва да се докладва в съответствие с параграф 1, параграф 2, букви а), б), в) и д) и параграф 4;

б) подходящата степен на стандартизация на информацията, която трябва да се докладва в съответствие с параграф 2, буква г);

в) честотата и времето на докладване.

При разработването на проектите на регулаторни технически стандарти, посочени в буква б), първа алинея, ЕОЦКП не въвежда задължения за докладване в допълнение към установените в параграф 2, буква г).

При разработването на проектите на регулаторни технически стандарти, посочени в първа алинея, букви а) и б), ЕОЦКП взема предвид други изисквания за докладване, които се прилагат спрямо управляващите дружества, международните промени и стандарти, както и констатациите от доклада, изготвен в съответствие с член 20б.

ЕОЦКП представя на Комисията проекта на регулаторни технически стандарти до 16 април 2027 г.

На Комисията се предоставя правомощието да допълва настоящата директива, като приема посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10 – 14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

6. ЕОЦКП разработва проекти на технически стандарти за изпълнение, с които се уточняват:

а) форматът и стандартите за данните за докладите, посочени в параграфи 1, 2 и 4;

б) идентификаторите, които са необходими за свързване на данните за активите, ПКИПЦК и управляващите дружества в докладите, посочени в параграфи 1, 2 и 4, с други надзорни или публично достъпни източници на данни;

в) методите и договореностите за представяне на докладите, посочени в параграфи 1 и 2 от настоящия член, включително методите и договореностите за подобряване на стандартизацията на данните и ефективния обмен и използване на данните, които всеки съответен компетентен орган вече е докладвал чрез рамка за докладване на Съюза на равнището на Съюза или на национално равнище, като се вземат предвид констатациите от доклада, изготвен в съответствие с член 20б;

г) образеца, включително минималните допълнителни изисквания за докладване, които управляващите дружества трябва да използват при извънредни обстоятелства, както е посочено в параграф 4.

ЕОЦКП представя на Комисията проекта на технически стандарти за изпълнение до 16 април 2027 г.

На Комисията се предоставя правомощието да приема посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

Член 20б

1. До 16 април 2026 г. ЕОЦКП представя на Комисията доклад относно разработването на интегрираното събиране на надзорни данни, в който се поставя акцент върху начините за:

а) намаляване на областите, в които има дублиране и несъответствия между рамките за отчетност в сектора за управление на активи и в други сектори на финансовата индустрия; както и

б) подобряване на стандартизацията на данните и ефективното споделяне и използване на данните, както на равнището на Съюза, така и на национално равнище, които съответен компетентен орган вече е подал в изпълнение на рамката за отчетност на Съюза.

В този доклад ЕОЦКП също така прави сравнение на най-добрите практики за събиране на данни в Съюза и на други пазари за инвестиционни фондове на дребно.

2. При изготвянето на доклада по параграф 1 ЕОЦКП работи в тясно сътрудничество с Европейската централна банка, другите ЕНО и, компетентните органи.

_____

(*) Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/79/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 48).“

8) Член 22а се изменя, както следва:

а) в параграф 2 буква в) се заменя със следното:

„в) депозитарят е упражнил всички необходими умения, грижа и внимание при подбора и определянето на всяко трето лице, на което възнамерява да делегира част от задачите си, освен когато това трето лице е централен депозитар на ценни книжа, действащ в качеството на инвеститор в ЦДЦК съгласно определението в делегирания акт, приет въз основа на член 29, параграф 3 и член 48, параграф 10 от Регламент (ЕС) № 909/2014, и продължава да упражнява всички необходими умения, грижа и внимание при периодичния преглед и текущото наблюдение на всяко трето лице, на което е делегирал части от задачите си, и на договореностите на третото лице във връзка с делегираните му задачи.“;

б) параграф 4 се заменя със следното:

„4. За целите на настоящия член предоставянето на услуги от централен депозитар на ценни книжа, действащ в качеството на емитиращ ЦДЦК съгласно определението в делегирания акт, приет въз основа на член 29, параграф 3 и член 48, параграф 10 от Регламент (ЕС) № 909/2014, не се счита за делегиране на попечителските функции на депозитаря. За целите на настоящия член предоставянето на услуги от централен депозитар на ценни книжа, действащ в качеството на инвестиращ ЦДЦК съгласно определението в посочения делегиран акт, се счита за делегиране на попечителските функции.“

9) В член 29, параграф 1, втора алинея буква б) се заменя със следното:

„б) ръководителите на инвестиционното дружество трябва да притежават достатъчно добра репутация и опит и по отношение на типа дейности, осъществявани от инвестиционното дружество, и за целта: имената на ръководителите, както и на всяко лице, което е приемник на техните функции, се съобщават незабавно на компетентните органи; решенията във връзка с управлението на дейността на инвестиционното дружество се вземат най-малко от две отговарящи на тези условия физически лица, които или са наети на пълно работно време от въпросното инвестиционно дружество, или са изпълнителни членове или членове на ръководния орган на инвестиционното дружество, ангажирани на пълно работно време, за да ръководят дейността на това инвестиционно дружество, и са установени в Съюза; и „ръководители“ означава лицата, които по силата на закона или на учредителните документи представляват инвестиционното дружество или които на практика определят политиката на дружеството.“

10) В член 57 се добавя следният параграф:

„3. Когато ПКИПЦК активира механизъм за разделяне на активи (side pockets), както е посочено в член 84, параграф 2, буква а), посредством отделяне на активи, отделените активи може да бъдат изключени от изчисляването на ограниченията, предвидени в настоящата глава.“;

11) В член 69 се добавя следният параграф:

„6. С цел да се гарантира еднаквото прилагане на правилата относно наименованието на ПКИПЦК, до 16 април 2026 г. ЕОЦКП разработва насоки за уточняване на обстоятелствата, при които наименованието на даден ПКИПЦК е несправедливо, неясно или подвеждащо. Тези насоки вземат предвид съответното секторно законодателство. Секторното законодателство, определящо стандарти за наименованията на фондовете или за предлагането на фондове, има предимство пред тези насоки.“

12) В член 79, параграф 1 се заменя със следното:

„1. Основната информация за инвеститорите, включително наименованието на ПКИПЦК, представлява преддоговорна информация. Тя е коректна, ясна и неподвеждаща. Тя е съгласувана със съответните части на проспекта.“

13) В член 84 параграфи 2 и 3 се заменят със следното:

„2. Чрез дерогация от параграф 1:

а) ПКИПЦК може, в интерес на притежателите на дялове, временно да спре записването, обратното изкупуване и откупуването на своите дялове, както е посочено в приложение IIA, точка 1, или да задейства или да деактивира други инструменти за управление на ликвидността, избрани от точки 2 – 8 от въпросното приложение в съответствие с член 18а, параграф 2. ПКИПЦК може също така, в интерес на притежателите на дялове, да задействат механизъм за разделяне на активи (side pockets), както е посочено в приложение IIA, точка 9;

б) в интерес на инвеститорите при изключителни обстоятелства и след консултация с ПКИПЦК компетентните органи на държавата членка по произход на ПКИПЦК може да изискат от дадено ПКИПЦК да задейства или да деактивира инструмента за управление на ликвидността, посочен в приложение IIа, точка 1, когато съществуват рискове за защитата на инвеститорите или за финансовата стабилност, които по разумен и балансиран начин налагат такова задействане или деактивиране.

ПКИПЦК използва само спиране на записването, обратното изкупуване и откупуването или механизъм за разделяне на активи (side pockets), както е посочено в първа алинея, буква а), само в изключителни случаи, когато обстоятелствата налагат това и на основание защита интересите на неговите притежатели на дялове.

3. ПКИПЦК незабавно уведомява компетентните органи на своята държава членка по произход за следното:

а) когато ПКИПЦК задейства или деактивира инструмента за управление на ликвидността, посочен в приложение IIA, точка 1;

б) когато ПКИПЦК задейства или деактивира всеки друг от инструментите за управление на ликвидността, посочени в приложение IIA, точки 2 — 8, по начин, който не е в рамките на обичайния ход на дейността, както е предвидено в правилника на фонда или в учредителните документи на ПКИПЦК.

В разумен срок, преди да задейства или деактивира инструмента за управление на ликвидността, посочен в приложение IIA, точка 9, ПКИПЦК уведомява компетентните органи на своята държава членка по произход за това задействане или деактивиране.

Компетентните органи на държавата членка по произход на ПКИПЦК незабавно уведомяват компетентните органи на държавата членка по произход на управляващото дружество, компетентните органи на приемащата държава членка на ПКИПЦК, ЕОЦКП и — ако са налице потенциални рискове за стабилността и целостта на финансовата система — ЕССР за всички уведомления, получени в съответствие с настоящия параграф. ЕОЦКП има правомощието да споделя с компетентните органи получената съгласно настоящия параграф информация.

3а. Когато компетентните органи на държавата членка по произход на ПКИПЦК упражняват правомощия съгласно параграф 2, буква б), те уведомяват за това компетентните органи на приемащата държава членка на ПКИПЦК, компетентните органи на държавата членка по произход на управляващото дружество, ЕОЦКП и — ако са налице потенциални рискове за стабилността и целостта на финансовата система — ЕССР.

3б. Компетентните органи приемащата държава членка на ПКИПЦК или компетентните органи на държавата членка по произход на управляващото дружество може да поискат от компетентните органи на държавата членка по произход на ПКИПЦК да упражнят правомощията съгласно параграф 2, буква б), като уточнят причините за искането и информират ЕОЦКП и — ако са налице потенциални рискове за стабилността и целостта на финансовата система — ЕССР за това.

3в. Когато компетентните органи на държавата членка по произход на ПКИПЦК не са съгласни с искането по параграф 5б, те уведомяват за това запитващите компетентни органи, ЕОЦКП и ЕССР, когато ЕССР е бил информиран за това искане съгласно параграф 3б, като посочват причините за несъгласието си.

3г. Въз основа на информацията, получена съгласно параграфи 3б и 3в, ЕОЦКП дава становище без неоправдано забавяне на компетентните органи на държавата членка по произход на ПКИПЦК относно упражняването на правомощията съгласно параграф 2, буква б). ЕОЦКП съобщава това становище на компетентните органи на приемащата държава членка на ПКИПЦК.

3д. Когато компетентните органи на държавата членка по произход на ПКИПЦК не действат в съответствие със становището на ЕОЦКП по параграф 3г или не възнамеряват да се съобразят с това становище, те информират за това ЕОЦКП и компетентните органи на приемащата държава членка на ЛУАИФ, като посочват причините да не се съобразят от тяхна страна или за намерението си да не се съобразят със становището. В случай на сериозна заплаха за защитата на инвеститорите, за правилното функциониране и целостта на финансовите пазари или за стабилността на цялата финансова система в Съюза или на част от нея, и освен ако това публикуване противоречи на законните интереси на притежателите на дялове в ПКИПЦК или на обществеността, ЕОЦКП може да оповести факта, че компетентните органи на държавата членка по произход на ПКИПЦК не се съобразяват или не възнамеряват да се съобразяват с неговото становище, заедно с посочените от тези компетентни органи причини да не се съобразят от тяхна страна или за намерението им да не се съобразят със становището. ЕОЦКП анализира дали ползите от публикуването биха надвишили рисковете от засилване на заплахите за защитата на инвеститорите, за правилното функциониране и целостта на финансовите пазари или за стабилността на цялата финансова система в Съюза или на част от нея, произтичащи от това публикуване, и предварително уведомява компетентните органи за това публикуване.

3е. До 16 април 2026 г. ЕОЦКП разработва насоки, съдържащи указания, които да направляват компетентните органи при упражняването на правомощията, посочени в параграф 2, буква б), и указания относно случаите, в които може да се стигне до отправяне на исканията, посочени в параграф 3б от настоящия член и в член 98, параграф 3. При разработването на тези насоки ЕОЦКП взема предвид потенциалните последици от тази надзорна намеса за защитата на инвеститорите и финансовата стабилност в друга държава членка или в Съюза. Тези насоки отчитат, че ПКИПЦК носят основната отговорност за управлението на ликвидния риск.“

14) В член 98 се добавят следните параграфи:

„3. Компетентните органи на приемащата държава членка на ПКИПЦК може, когато имат основателни причини за това, да поискат от компетентните органи на държавата членка по произход на ПКИПЦК да упражнят незабавно правомощията съгласно параграф 2, различни от тези по буква й) от същия параграф, като уточнят причините за своето искане по най-конкретния възможен начин и да информират за това ЕОЦКП и — ако са налице потенциални рискове за стабилността и целостта на финансовата система — ЕССР.

Компетентните органи на държавата членка по произход на ПКИПЦК без неоправдано забавяне информира за упражнените правомощия и констатациите си компетентните органи на приемащата държава членка на ПКИПЦК, ЕОЦКП и — ако са налице потенциални рискове за стабилността и целостта на финансовата система — ЕССР.

4. ЕОЦКП може да поиска от компетентните органи да му представят без неоправдано забавяне обяснения във връзка с конкретни случаи, които представляват сериозна заплаха за защитата на инвеститорите, за правилното функциониране и целостта на финансовите пазари или за стабилността на цялата финансова система на Съюза или на част от нея.“

15) Член 101 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 първа алинея се заменя със следното:

„Компетентните органи на държавите членки си сътрудничат помежду си и с ЕОЦКП и ЕССР, винаги когато това е необходимо за целите на изпълнението на задълженията им съгласно настоящата директива или на упражняването на правомощията им съгласно настоящата директива или националното право.“;

б) в параграф 9 първа алинея се заменя със следното:

„За да се осигурят еднакви условия на прилагане на настоящия член и на член 20а, ЕОЦКП може да разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за установяване на общи процедури за компетентните органи, за да:

а) си сътрудничат при проверките на място и разследванията, посочени в параграфи 4 и 5; както и

б) определят процедурите за обмен на информация между компетентните органи, ЕНО, ЕССР и членовете на ЕСЦБ, попадащи в обхвата на приложимите разпоредби на настоящата директива.“

16) Член 102 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 първа алинея се заменя със следното:

„Държавите членки предвиждат всички лица, които работят или са работили за компетентните органи, както и одиторите и експертите, обучени от компетентните органи, да бъдат обвързани със задължението за спазване на професионалната тайна. Това задължение означава също, че никаква поверителна информация, която тези лица получават по време на изпълнение на задълженията си, не може да се разкрива на което и да е лице или орган, освен в съкратена или обобщена форма, така че ПКИПЦК, управляващите дружества и депозитарите (предприятия, допринасящи за стопанската дейност на ПКИПЦК) да не могат да бъдат идентифицирани поотделно, като с това не се засягат случаите, попадащи в приложното поле на наказателното или данъчното право.“

б) в параграф 2 се добавя следната алинея:

„Параграф 1, както и първа и втора алинея от настоящия параграф, не изключват обмена на информация между компетентните органи и данъчните органи, които се намират в една и съща държава членка. Когато информацията произхожда от друга държава членка, тя се оповестява в съответствие с първото изречение от настоящата алинея само с изричното съгласие на компетентните органи, които са я оповестили.“

17) Вмъква се следният член:

„*Член 110а*

До 16 април 2029 г. и след доклада, изготвен от ЕОЦКП в съответствие с член 13, параграф 6, Комисията започва преглед на функционирането на предвидените в настоящата директива правила и натрупания от прилагането им опит. Прегледът ще включва оценка на следните аспекти:

а) ефективността на предвидените в членове 7 и 8 изисквания при издаването на разрешение, що се отнася до режима на делегиране, предвиден в член 13 от настоящата директива, по-специално по отношение на предотвратяването на създаването в Съюза на дружества „пощенска кутия“;

б) целесъобразността и въздействието върху защитата на инвеститорите от назначаването на поне един директор без изпълнителни функции или независим директор в ръководния орган на управляващите дружества или на инвестиционните дружества на ПКИПЦК;

в) целесъобразността на изискванията, приложими към управляващите дружества, които управляват ПКИПЦК по инициатива на трето лице, както е предвидено в член 14, параграф 2а, и необходимостта от допълнителни гаранции за предотвратяване на заобикалянето на тези изисквания, и по-специално дали разпоредбите на настоящата директива относно конфликтите на интереси са ефективни и подходящи за установяване, управление, наблюдение и когато е приложимо — оповестяване на конфликти на интереси, произтичащи от отношенията между управляващото дружество и инициатора — трето лице.“

18) Член 112a се изменя, както следва:

а) в параграф 2 след първата алинея се вмъква следната алинея:

„Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 13, се предоставя на Комисията за срок от четири години, считано от 15 април 2024 г.“;

б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Делегирането на правомощия, посочено в членове 12, 13, 14, 26б, 43, 50a, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 и 111, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за отменяне се прекратява делегирането на правомощията, посочени в същото решение. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.“;

в) параграф 5 се заменя със следното:

„5. Делегиран акт, приет съгласно членове 12, 13, 14, 26b, 43, 50a, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 и 111, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от три месеца след нотифицирането на акта пред Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок Европейският парламент и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с три месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.“

19) Приложение I се изменя в съответствие с приложение III към настоящата директива

20) Текстът в приложение IV към настоящата директива се вмъква като приложение IIA.

Член 3

Транспониране

1. Държавите членки приемат и публикуват не по-късно от 16 април 2026 г. законовите и подзаконовите актове и административните разпоредби, необходими за спазване на настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези мерки.

Те прилагат тези мерки от 16 април 2026 г. с изключение на мерките за транспониране на член 1, параграф 12 и тези за транспониране на член 2, параграф 7, по отношение на член 20a от Директива 2009/65/ЕО, които те прилагат от 16 април 2027 г.

Когато държавите членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 4

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 5

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Страсбург на 13 март 2024 година.

За Европейския парламент	*За Съвета*
Председател	*Председател*
R. METSOLA	H. LAHBIB

ПРИЛОЖЕНИЕ I

В приложение I, точка 2 се добавят следните букви:

„г) Предоставяне на заеми от името на АИФ.

д) Обслужване на дружества със специална цел – секюритизация.“

ПРИЛОЖЕНИЕ II

„*ПРИЛОЖЕНИЕ V*

ИНСТРУМЕНТИ ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА ЛИКВИДНОСТТА НА РАЗПОЛОЖЕНИЕ НА ЛУАИФ, УПРАВЛЯВАЩИ АИФ ОТ ОТВОРЕН ТИП

1. Спиране на записването, обратното изкупуване и откупуването: спирането на записването, обратното изкупуване и откупуването означава, че временно не се позволява записването, обратното изкупуване и откупуването на дяловете или акциите на фонда.

2. Ограничение за обратно изкупуване ограничението за обратно изкупуване означава временно и частично ограничаване на правото на притежателите на дялове или на акционерите техните дялове или акции да бъдат обратно изкупени, така че само определена част от дяловете или от акциите на инвеститорите може да бъде обратно изкупена.

3. Удължаване на сроковете на предизвестие: удължаването на сроковете на предизвестие означава удължаване на срока на предизвестието, което притежателите на дялове или акционерите трябва да дадат на управителите на фондове над минималния срок, който е подходящ за фонда, когато искат дяловете или акциите им да бъдат обратно изкупени.

4. Такса за обратно изкупуване: таксата за обратно изкупуване означава такса в рамките на предварително определен диапазон, която отчита разходите за ликвидност, която се плаща на фонда от притежателите на дялове или акционерите при обратно изкупуване на дяловете или акциите и която гарантира, че притежателите на дялове или акционерите, които остават във фонда, не са несправедливо ощетени.

5. Променливо ценообразуване: променливото ценообразуване означава предварително определен механизъм, чрез който нетната стойност на активите на дяловете или акциите на инвестиционен фонд се коригира чрез прилагането на коефициент („коефициент на променливост“), който отразява разходите за ликвидност.

6. Двойно ценообразуване: двойно ценообразуване означава предварително определен механизъм, чрез който цените за записване, обратно изкупуване и откупуване на дяловете или акциите на инвестиционен фонд се определят чрез коригиране на нетната стойност на активите на дял или акция с коефициент, който отразява разходите за ликвидност.

7. Такса за запазване на стойността на базовите активи: таксата за запазване на стойността на базовите активи означава такса, която се плаща на фонда от притежател на дялове или акционер при записването, обратното изкупуване или откупуването на дялове или акции, която компенсира фонда за разходите за ликвидност, направени поради размера на тази сделка, и която гарантира, че другите притежатели на дялове или акционери не са несправедливо ощетени.

8. Обратно изкупуване в натура: обратното изкупуване в натура означава прехвърляне на държани от фонда активи вместо парични средства, за да се отговори на исканията за обратно изкупуване на притежателите на дялове или акционерите.

9. Механизъм за разделяне на активи (side pockets): този механизъм означава отделяне на определени активи, чиито икономически или правни характеристики са се променили значително или са станали несигурни поради изключителни обстоятелства, от другите активи на фонда.“

ПРИЛОЖЕНИЕ III

В приложение I списък А, точка 1.13 се заменя със следното:

„1.13. Условия и ред за обратно изкупуване и откупуване на дяловете и обстоятелства, при които може да бъде спряно записването, обратното изкупуване и откупуването или да бъдат задействани други инструменти за управление на ликвидността.		1.13. Условия и ред за обратно изкупуване и откупуване на дяловете и обстоятелства, при които може да бъде спряно обратното записването, обратното изкупуване и откупуването или да бъдат задействани други инструменти за управление на ликвидността. В случай на инвестиционни дружества с различни инвестиционни подразделения — информация за това как притежателят на дялове може да премине от едно подразделение в друго и за разходите, които се дължат във връзка с това.“

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

„ПРИЛОЖЕНИЕ IIA

ИНСТРУМЕНТИ ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА ЛИКВИДНОСТТА, КОИТО СА НА РАЗПОЛОЖЕНИЕ НА ПКИПЦК

1. Спиране на записването, обратното изкупуване и откупуването: спирането на записването, обратното изкупуване и откупуването означава, че временно не се позволява записване, обратно изкупуване или откупуване на дяловете или акциите на фонда.

2. Ограничение за обратно изкупуване: ограничението за обратно изкупуване означава временно и частично ограничаване на правото на притежателите на дялове или на акционерите техните дялове или акции да бъдат обратно изкупени, така че само определена част от дяловете или от акциите на инвеститорите може да бъде обратно изкупена.

3. Удължаване на сроковете на предизвестие: удължаването на сроковете на предизвестие означава удължаване на срока на предизвестието, което притежателите на дялове или акционерите трябва да дадат на управителите на фондове над минималния срок, който е подходящ за фонда, когато искат дяловете или акциите им да бъдат обратно изкупени.

4. Такса за обратно изкупуване: таксата за обратно изкупуване означава такса в рамките на предварително определен диапазон, която отчита разходите за ликвидност, която се плаща на фонда от притежателите на дялове или акционерите при обратно изкупуване на дяловете или акциите и която гарантира, че притежателите на дялове или акционерите, които остават във фонда, не са несправедливо ощетени.

5. Променливо ценообразуване: променливото ценообразуване означава предварително определен механизъм, чрез който нетната стойност на активите на дяловете или акциите на инвестиционен фонд се коригира чрез прилагането на коефициент („коефициент на променливост“), който отразява разходите за ликвидност.

6. Двойно ценообразуване: двойно ценообразуване означава предварително определен механизъм, чрез който цените за записване, обратно изкупуване и откупуване на дяловете или акциите на инвестиционен фонд се определят чрез коригиране на нетната стойност на активите на дял или акция с коефициент, който отразява разходите за ликвидност.

7. Такса за запазване на стойността на базовите активи: таксата за запазване на стойността на базовите активи означава такса, която се плаща на фонда от притежател на дялове или акционер при записването, обратното изкупуване или откупуването на дялове или акции, която компенсира фонда за разходите за ликвидност, направени поради размера на тази сделка, и която гарантира, че другите притежатели на дялове или акционери не са несправедливо ощетени.

8. Обратно изкупуване в натура: обратно изкупуване в натура означава прехвърляне на държани от фонда активи вместо парични средства, за да се отговори на исканията за обратно изкупуване на притежателите на дялове или акционерите.

9. Механизъм за разделяне на активи (side pockets): този механизъм означава отделяне на определени активи, чиито икономически или правни характеристики са се променили значително или са станали несигурни поради изключителни обстоятелства, от другите активи на фонда.“